

รายงานการประชุมพฤษสภา

ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันอังคารที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา

ประธานพฤษสภา : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๓๙ คนเป็นองค์ประชุมแล้วข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป มีเรื่องที่จะต้องแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ขอเชิญเลขาธิการอ่าน

เลขาธิการรัฐสภา : ตามที่พฤษสภาได้ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ บางมาตรา และได้ส่งคืนไปให้สภาผู้แทนพิจารณาใหม่นั้น บัดนี้สภาผู้แทนได้พิจารณาลงมติเห็นชอบตามที่พฤษสภาแก้ไขเพิ่มเติมไป

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานพฤษสภา : ต่อไปรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๙ และครั้งที่ ๑, ๒, และ ๓/๒๕๕๐ (สามัญ) ซึ่งได้วางให้คุแล้ว

ไม่มีสมาชิกผู้ใดขอแก้ไขประการใด

ประธานพฤษสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดแก้ไขถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมนี้แล้ว ต่อไปกระทำตามกระทู้ที่ ๑ ของนายร้อยโท วิริยะ วิริยะเทิรหาว

ร.ท. วิริยะ วิริยะเทิรหาว : ข้าพเจ้าขอตังกระทำรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตั้งต่อไปนี้

๑. เนื่องจากปรากฏว่าในขณะนี้ผู้รับซื้อธนบัตรชนิดใบละ ๕๐ บาท ๒๐ บาท ในอัตราครึ่งหนึ่งของราคาธนบัตรที่ไร้ค่านั้น จึงขอเรียนถามว่ารัฐบาลทราบหรือไม่ว่าพวกที่รับซื้อธนบัตรเหล่านี้เอาไปแลกหรือเอาไปใช้ในที่ใด

๒. รัฐบาลทราบหรือไม่ ถ้าทราบแล้วมีวิธีจะป้องกันอย่างไรที่จะไม่ให้ธน-

LIRT

บัตรที่ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมายเข้าไม่
ยังกระทรวงการคลังอีก

๓. ทราบว่าธนบัตรชนิดดังกล่าว
แล้ว พวกที่รับซื้อเอาไปซื้อขายกันที่
อินโดจีน ฝรั่งเศส และที่บีนัง สิงคโปร์
จึงขอเรียนถามว่ารัฐบาลทราบหรือไม่
และคำริประการใด

ขุนระดับคดี (รัฐมนตรี): กระทรวง
การคลังตอบกระทู้ข้อ ๑ ว่า ไม่
ทราบว่าเอาไปแลกหรือเอาไปใช้ที่ใด

ข้อ ๒ ตอบว่า ธนบัตรที่ได้ถูก
ยกเลิกไปแล้ว กระทรวงการคลังสั่งไม่ให้
รับแลกอยู่แล้ว

ข้อ ๓ ขอตอบว่า ได้ข่าว และ
ได้ส่งกวตชนกับการนำธนบัตรเข้าออก
แล้ว

ประธานพฤษสภา : ต่อไปกระทู้
ของนายบรรจง ศรีจรูญ

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้า
ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ ดังต่อไปนี้ ด้วยปรากฏว่าขณะ
นี้ข้าวซึ่งเป็นอาหารสำคัญที่จะยังชีพต่อไป
นั้นไม่มีขาย บัตรปันส่วนก็ซื้อไม่ได้ ได้
ทราบว่าท่านได้ตอบกระทู้เรื่องนี้ต่อสภาผู้
แทนครึ่งหนึ่งแล้วว่าภายในสองวันจะมี
ข้าวขายตามปกติ แต่นับจากวันที่ท่าน

ตอบกระทู้จนถึงบัดนี้ก็หลายวันแล้ว ข้าว
ก็ยังไม่มีจำหน่ายอยู่ตามเคย ขอทราบ
เมื่อใดจะมีจำหน่าย

นายจำลอง ดาวเรือง (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์): กระทรวง
พาณิชย์ขอตอบดังนี้คือ ข้าวที่ขาย
ให้แก่ประชาชนตามใบอนุญาตนั้น กระทรวง
พาณิชย์ได้สั่งให้องค์การข้าวจ่ายแก่
องค์การข้าวกรุงเทพฯ เพื่อจ่ายไปตามร้าน
ขายส่งและขายข้าวปลีกลงโดยไม่ขาดแล้ว
การที่ผู้ถือบัตรซื้อข้าวไม่ได้นั้น เพราะ
ขณะนี้มีการกวตชนในการห้ามยักย้ายข้าว
ประชาชนซึ่งเคยซื้อข้าวจากที่อื่นนอกจาก
ร้านขายข้าวตามใบอนุญาตต่างพากันมา
ซื้อข้าวตามใบอนุญาตกับช่วยอื่นหลังไป
สำหรับสัปดาห์ที่ล่วงมาแล้ว ฉะนั้นข้าว
ที่จ่ายไปยังร้านขายปลีกลงจึงไม่มีผู้ซื้อหมด
ไปโดยเร็ว แต่กระทรวงพาณิชย์ก็ได้สั่ง
ให้จ่ายเพิ่มให้ทุกวันแล้ว เมื่อการซื้อข้าว
อื่นหลังสำหรับสัปดาห์ที่ผ่านไปให้ยุติ
ลงแล้วก็จะซื้อข้าวได้สะดวกขึ้น

นายบรรจง ศรีจรูญ : คำตอบ
ของรัฐมนตรีเป็นข้อเท็จจริงระเบียบปฏิ
บัติแต่ข้อเท็จจริงปฏิบัติของเจ้าหน้าที่
ของร้านค้าไม่ได้ขายข้าวให้แก่ประชาชน
อย่างทั่วหน้าเลย ข้าพเจ้าเองไม่ใช่คนอื่น

ซื้อข้าวไม่ได้ตามบัตร์บั้นส่วนเป็นเวลาหลายวันมาแล้ว

นายจำลอง ดาวเรือง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ขอเรียนชี้แจงต่อไปว่า ในเรื่องข้าวนั้นแต่เดิมเราเคยจ่ายให้สำหรับขายในพระนครและธนบุรีวันละ ๒,๕๐๐ กระสอบเป็นอันเพียงพอ แต่ระยะต่อไปได้เพิ่มขึ้นเป็น ๓,๐๐๐ กระสอบกว่าก็ไม่พอ และได้เพิ่มขึ้นเป็น ๔,๐๐๐ กระสอบและเมื่อวานนี้ได้จ่ายไป ๕,๐๐๐ กว่ากระสอบซึ่งทรงเป็นการเพียงพอ ที่มีการขาดแคลนเนื่องจากราคาข้าวเดือนใด ไร่เรียกว่าราคาข้าวตามบัตร์บั้นส่วน แต่บังเอิญในขณะนี้ราคาข้าวเดือนใดสูงขึ้นผิดกับราคาข้าวที่ทรงราชการ กำหนดให้ขายแตกต่างกันมาก ก็เป็นเหตุให้ผู้มีบัตร์ซึ่งเมื่อก่อนไม่เคยซื้อข้าวบั้นส่วนหันกลับมาซื้อข้าวบั้นส่วนมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม และมีการเพิ่มการซื้อข้าวตามบัตร์บั้นส่วนเช่นนี้จึงทำให้ข้าวบั้นส่วนไม่พอจำหน่ายและหาซื้อไม่ได้เมื่อเช่นนี้ทางกระทรวงพาณิชย์ก็ได้กวตขันในเรื่องจำนวนคนจำนวนบัตร์ที่จะจ่ายให้วันละเท่าไรให้พอได้ และได้

พยายามและพยายามทำทุก ๆ วัน

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงเล็กน้อยว่า ขอความมั่นใจว่าท่านจะให้การค้าข้าวเป็นปกติ หมายความว่าผู้ซื้อจะได้รับบั้นส่วนของตนเป็นปกติได้เมื่อไร หมายความว่าเวลานี้ให้น้อยเหลือเกิน การค้าข้าวที่ได้รับข้าวบั้นส่วนไม่ได้รับครบตามจำนวนที่เขาควรจะได้.

นายจำลอง ดาวเรือง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ในเรื่องที่จะให้เป็นปกติเมื่อไรนั้น ขอตอบว่าเป็นไปโดยเร็วที่สุดและเดี๋ยวนี้กำลังจะเป็นปกติอยู่แล้ว ก็เดี๋ยวนี้จำนวนคนมีเพิ่มขึ้นและจำนวนคนที่เข้าออกในกรุงเทพฯ นั้นไม่แน่นอน ถ้าจำนวนคนแน่นอนแล้วเราก็กะข้าวได้และอย่างไรก็ได้ไม่ขาดแคลนแน่.

ประธานพฤษสภา : ขอไประเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุดที่ ๓ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาต่อไป

LIRT

(สำเนา)

บันทึกรายงานการประชุมกรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๒ ของวุฒิสภา
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมาธิการได้ทำการพิจารณา
พร้อมด้วยพระเชษฐวิธิการ ผู้แทนรัฐบาล ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้...

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

(ลงชื่อ) หลวงอรรถกัลยาณวินิจ

(หลวงอรรถกัลยาณวินิจ)

เลขานุการ

LIRT

ประธานพฤษสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นวาระที่ ๒ ผ่านไปได้ เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ค่อยไปท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรประกาศออกใช้เป็นกฎหมาย ขอให้ไปรคยมือขึ้น

มีงมาชกยมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานพฤษสภา : พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศออกใช้ได้ ค่อยไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๐

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๔๕๐

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ บางมาตรา

เหตุผล

เนื่องจากมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ได้บัญญัติให้ผู้กระทำผิดต้องใช้เงินค่านำจับให้แก่ผู้นำจับ ๑ ใน ๕ ของจำนวนเงินค่าปรับอีกโสดหนึ่ง เท่าที่เป็นมาแล้วเมื่อคดีถึงที่สุด ซึ่งศาลได้พิพากษาไปแล้ว ผู้นำจับต้องยื่นคำร้องขอรับเงินรางวัลค่านำจับ และเงินรางวัลค่านำจับกำหนดไว้สั้นเกินไป ควร เป็นเหตุให้บุคคลผู้นำจับอันเปรียบเหมือนหูตาของเจ้าหน้าที่ปราบปรามขาดกำลังใจที่จะทำหน้าที่อันนี้ และอีกประการหนึ่งในกรณีที่ให้มีการยื่นคำร้องขอรับเงินค่านำจับก็เป็นทางที่ก่อให้เกิดความท้อใจเพราะผู้กระทำผิดบางรายมีสมักรพรรคพวกมาก และมีอิทธิพลยอมเป็นที่หวาดกลัวต่อบุคคลผู้ช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ จึงขอให้ศาลได้เป็นผู้สั่งเสียให้เสร็จไป

LIRT

(สำเนา)
ร่าง
พระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๕๐

.....
.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย การพนัน

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการพนัน
พุทธศักราช ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ นอกจากโทษที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นกรณี
ที่มีผู้นำจับผู้กระทำความผิด ให้พนักงานอัยการร้องขอศาลให้จำเลยคืนเงินประกันผู้ต้องหา
และให้ศาลสั่งไว้ในคำพิพากษาให้ผู้กระทำความผิด ใช้เงินสินบนแก่ผู้นำจับกึ่งหนึ่งของจำ
นวนเงินค่าปรับด้วยอีกโสดหนึ่ง ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ชำระสินบนดังกล่าว ให้จ่ายจาก
เงินที่ไต่จากของกลาง ซึ่งศาลสั่งริบเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว หรือจ่ายจากเงินค่าปรับที่ได้
ชำระต่อศาล”

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

พล.ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๕) โดยมีหลักการว่า “เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ บางมาตรา” “เหตุผลในเรื่องนี้ก็คือว่า” เนื่องจากมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ได้บัญญัติให้ผู้กระทำความผิดต้องใช้เงินค่านำจับให้แก่ผู้นำจับ ๑ ใน ๔ ของจำนวนเงินค่าปรับ อีกสไลทหนึ่งเท่าที่เป็นมาแล้วเมื่อคดีถึงที่สุดซึ่งศาลได้พิพากษาไปแล้ว ผู้นำจับต้องยื่นคำร้องขอรับเงินรางวัลค่านำจับและเงินรางวัลค่านำจับกำหนดไว้ น้อยเกินควร เป็นเหตุให้บุคคลผู้นำจับ อันเปรียบเหมือน หูตา ของเจ้าหน้าที่ปราบปรามขาดกำลังใจที่จะทำหน้าที่อื่นนี้ และอีกประการหนึ่งในกรณีที่ได้มีการยื่นคำร้องขอรับเงินค่านำจับก็เป็นทางที่ก่อให้เกิดความท้อใจ เพราะผู้กระทำความผิดบางรายมีสมัครพรรคพวกมากและมีอิทธิพลยอมเป็นที่หวาดกลัวต่อบุคคลผู้ช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ จึงขอให้ศาลได้เป็นผู้สั่งเสียให้เสร็จไป

ตามที่ ได้ชี้แจงมานี้ก็ในลักษณะอย่างนั้น คือได้มีความสำคัญอยู่ในมาตรา ๓ ที่ให้ศาลเป็นผู้สั่งเงินค่านำจับ ๑ ใน ๒ ของจำนวนเงินค่าปรับและมอบให้เจ้าพนักงานอัยการ เป็นผู้จ่ายให้แก่ผู้นำจับตามคำร้องขอของเจ้าพนักงานสอบสวน อีกสไลทหนึ่ง เหตุผลก็เป็นดังที่รัฐบาลได้เรียนชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ หวังว่าท่านสมาชิกจะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยดี.

ประธานพฤษสภา: ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดติดใจที่จะพูด เป็นอันว่าพิจารณาในวาระที่ ๓ ได้ทีเดียว ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควร จะประกาศออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรศยกมือขึ้น มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธาน พฤษสภา : พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าประกาศออกใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ ต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๕๐

LIART

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรบางมาตรา

เหตุผล

กฎหมายบังคับไว้โดยทั่ว ๆ ไปว่าในการซื้อขายให้มีการออกใบรับ เว้นแต่ในกรณีขายสินค้าซึ่งทำภายในประเทศส่งออกไปขายนอกประเทศ สำหรับในกรณีของชาวนาชาวสวนขายพืชผลของตน กฎหมายก็บังคับให้ต้องออกใบรับเช่นกัน เป็นแต่ยกให้ไม่ต้องมีต่ออากรแสตมป์เท่านั้น บทบัญญัติที่บังคับชาวสวนชาวนาเช่นนี้ ไม่มีความจำเป็นอะไร กลับทำให้เป็นที่ยุ่งยากลำบากเปล่า ๆ จึงเห็นสมควรให้ยกเลิกเสีย

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐"

LIRT

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรานี้ ไม่ใช้บังคับในกรณีขายสินค้า ซึ่งทำในราชอาณาจักรส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร และในกรณีที่ผู้ประกอบการเกษตรขายพืชผลอันเกิดจากเกษตรกรรมของตน เช่นข้าวเปลือก ผัก ปลา สัตว์ และของป่า เป็นต้น”

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้. ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ขุนระดับคดี (รัฐมนตรี) : กระทรวงการคลังขอเสนอพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติสมาชิกสภาผู้แทนได้เสนอต่อสภาผู้แทนซึ่งส่งกรรมมาธิการพิจารณาแล้วโดยมีหลักการดังนี้ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร บางมาตรา เหตุผลกฎหมายบังคับไว้โดยทั่ว ๆ ไปว่าในการซื้อขายให้มีการออกใบรับเว้นแต่ในกรณีขายสินค้าซึ่งทำภายในประเทศส่งออกขายนอกประเทศ สำหรับในกรณีของชาวนา ชาวสวนขายพืชผลของตน กฎหมายก็บังคับให้ต้องออกใบรับเช่นกัน เป็นแต่ยกให้ไม่ต้องปิดอากรแสตมป์เท่านั้น บทบัญญัติที่บังคับชาวสวน ชาวนาเช่นนั้นไม่มีความจำเป็นอะไรกลับทำให้เป็นที่ยุ่งยากลำบากเปล่า ๆ จึง

เห็นสมควรให้ยกเลิกเสีย

ประธานพฤษสภา : พระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อไม่มีท่านผู้ใดติดใจที่จะพดพิพิจารณาในวาระที่ ๓ ที่เกี่ยว ท่านผู้ใดเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานพฤษสภา:พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าประกาศออกใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ต่อไป ระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง(ฉบับที่๓) พ.ศ. ๒๔๘๐

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักการ

เพื่อผ่อนผันให้ราษฎรที่มีสวนยางอยู่ในครอบครองโดยผิดพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีโอกาสยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้สวนยางเหล่านั้นได้เป็นสวนยางที่ถูกต้องตามกฎหมาย

เหตุผล

เนื่องจากได้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ขณะนี้มีสวนยางเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางจังหวัดภาคใต้ที่อยู่ในความครอบครองของราษฎรโดยผิดกฎหมาย เช่น เป็นสวนยางที่ได้ปลูกใหม่โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือเนื่องจากใบอนุญาตขาดสิ้นอายุ เป็นต้น ซึ่งผู้ครอบครองสวนยางประเภทเหล่านี้ย่อมมีความผิดตามกฎหมายมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๕๑ และทั้งข้อเท็จจริงปรากฏว่าสวนยางเหล่านั้นขณะนั้นยังมีขนาดโตพอสมควรทำการกรีดยางได้แล้ว แต่เนื่องจากอุปสรรคดังกล่าวแล้ว ก็หาได้ทำการกรีดยางไม่ ทั้งนี้เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของราษฎรประเภทนี้ประการหนึ่ง และเพื่อเป็นการเพิ่มพูนการผลิตทางด้านเกษตรกรรม ตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อสภานี้ จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะเปิดโอกาสให้เจ้าของสวนยางประเภทดังกล่าวแล้วนี้ ได้รับการผ่อนผันให้ยื่นคำร้องขอรับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานภายในเวลาที่กำหนดให้ เพื่อให้ได้เป็นสวนยางที่ชอบด้วยกฎหมายต่อไป.

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๔๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดได้ปลุกยางไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติโดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือโดยที่ใบอนุญาตนั้นสูญหายหรือถูกเพิกถอนหรือสิ้นอายุก็ดี ถ้ายื่นเรื่องขออนุญาตปลูกใหม่ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ภายในกำหนด หกเดือน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๔๑ ทั้งนี้ผู้ยื่นเรื่องขออนุญาตจะต้องแสดงหลักฐานด้วยว่าที่ดินที่ปลูกต้นยางนั้นได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

พล. ร.ต. กวีชัย ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี) รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยมีหลักการว่าเพื่อผ่อนผันให้ราษฎรที่มีสวนยางอยู่ในครอบครอง โดยผิดพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีโอกาสยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้สวนยางเหล่านั้นได้เป็นสวนยางที่ถูกต้องตามกฎหมาย เหตุผลเนื่องจากได้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ขณะนี้ยังมีสวนยางอยู่เป็นจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งทาง จังหวัดภาคใต้ที่อยู่ในความครอบครองของราษฎร โดยผิดกฎหมาย เช่นเป็น สวนยางที่ได้ปลูกใหม่โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือเนื่องจากใบอนุญาตขาดสิ้นอายุ เป็นต้น ซึ่งผู้ครอบครองสวนยาง ประเภท เหล่านี้ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๕๑ และทั้งข้อเท็จจริงปรากฏว่าสวนยางเหล่านั้นขณะนั้นยังมีขนาดโตพอสมควร ทำการกรีดยางได้แล้วแต่เนื่องจากอุปสรรคดังกล่าวก็หาได้ทำการกรีดยางไม่ ดังนั้นเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของราษฎรประเภทนี้ ประการหนึ่งและเพื่อเป็นการ

เพิ่มพูนการผลิตทางด้านเกษตรกรรมตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อสภานี้จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะเปิดโอกาสให้เจ้าของสวนยางประเภทดังกล่าวแล้วนี้ ได้รับการผ่อนผันให้ยื่นคำร้องขอรับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานภายในเวลาที่กำหนดให้ เพื่อให้ได้เป็นสวนยางที่ชอบด้วยกฎหมายต่อไป ตามเหตุผลที่ได้แถลงมานี้เข้าใจว่า ท่านสมาชิกคงจะได้พิจารณาเหตุผลในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาแล้ว รัฐบาลก็หวังว่าคงจะได้รับพิจารณาจากท่านด้วยดี

ประธานพฤษสภา: พระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกผู้ใดตกใจ

นาย อรุณ แสงสว่าง วัฒนะ : ตามเหตุผลและ หลักการ ของ รัฐบาลซึ่งเสนอมาสู่สภานี้ก็อ้างว่าจะผ่อนผันให้ราษฎรมีสวนยางที่ผิดอยู่ให้ยื่นเรื่องราวให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๕๑ นอกจากคำว่าปลูกใหม่แล้วในคำวิเคราะห์ศัพท์ว่ายังมี การ ปลูกเสริมขึ้นเมื่อรัฐบาลมีเจตนาจำนงที่จะผ่อนผันให้แก่ผู้ทำสวนยาง ตามเหตุผลที่แถลงมานั้นเหตุใดไม่ส่งเสริมและให้ความสะดวกแก่ผู้ที่ปลูกเสริมและปลูกแทนด้วยจำกัดแต่เฉพาะปลูกใหม่เท่านั้น การ

LIART

ปลูกเสริมปลูกแทนซึ่งทำเป็นปกติอยู่แล้ว จะไม่แก้ไขผ่อนผัน เช่นเน้นการปลูกเสริมก็ดี ปลูกแทนก็ดีก็ดีกฎหมายอยู่นั้นเอง ขอทราบว่ารัฐบาลมีเหตุผลอย่างไร

พ.อ. ช่าง เหวงศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์): ในกรณีที่ท่านเจ้าของสวนยางเขาปลูกแทนหรือปลูกเสริมนั้น เขาได้ปฏิบัติตามระเบียบอยู่แล้ว ไม่มีการผิดพลาดประการใด

นายถวิล อุดล: การที่มีสมาชิกขอแสดงความคิดเห็นในกฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าเจตนาอันคงจะไม่มีเจตนาที่จะรับกฎหมายฉบับนี้ไว้พิจารณา แต่มีข้อข้องใจตรงที่ท่านผู้ขอแสดงความคิดเห็นได้พูดไปเมื่อกัน และเมื่อกันรัฐบาลก็โต้แย้งว่ากรณีเช่นนั้นไม่ควร ข้าพเจ้าเองก็คิดจะสงสัย ทั้งนี้เพราะเหตุว่าในกรณีที่ปลูกใหม่ซึ่งพึงได้รับอนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้ เราได้ออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อจะช่วยเหลือเขาเหล่านั้นไม่ให้ความผิด และบทกำหนดโทษซึ่งเกี่ยวข้องกับ กรณี ปลูก ใหม่ นั้นสูงกว่าบทกำหนดโทษ ใน กรณี ปลูก แทน หรือ ปลูก เสริม

ถ้าหากว่าเราจะสงเคราะห์บุคคล ซึ่งปลูกใหม่ให้ได้รับการยกเว้นโทษตามกฎหมายฉบับแก่นั้นแล้ว เราก็คงจะคำนึงถึงในกรณีที่ปลูกเสริม หรือ ปลูกแทน นั้น ด้วย การที่รัฐบาลได้ยืนยันข้อเท็จจริงว่า กรณีปลูกเสริมหรือปลูกแทนไม่มีนั้น ชวนให้ข้าพเจ้าคิดใจที่จะสงสัย เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าการปลูกเสริม ปลูกแทนขึ้นมาได้ เช่นนั้นแล้ว การปลูกใหม่ก็ไม่ควรจะมีเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ดีเมื่อรัฐบาลรับรองว่าข้อเท็จจริงเช่นนั้นไม่จริง ก็เป็นเรื่องที่สมานควรจะสอบสวน ไปถึงผู้เสนอญัตตินี้ กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่ผ่านมาโดยรัฐบาลเป็นผู้เสนอ สมาชิกเป็นผู้เสนอเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่าเราจะส่งเรื่องนี้ให้กรร มาธิ การ แล้วเชิญเจ้าของ ญัตติ ซึ่งอยู่สภาล่างมาชี้แจงก็จะได้รับความชัดเจนขึ้น และถ้าหากว่ากรณี เช่นนี้ มีอยู่ ก็ ควร จะเพิ่มเติม ข้อความเช่นนั้นลงไป

พ.อ. ช่าง เหวงศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์): เมื่อกันข้าพเจ้าชี้แจงนั้น ไม่ใช่หมายความว่ากรณีปลูกเสริมปลูกแทนนั้นไม่มีความจริงมี คือเขาได้ปฏิบัติตามระเบียบถูกต้องอยู่แล้วไม่มีปัญหา ถ้าเรา

จะไปยกเว้นการกระทำความผิด คือพวกเหล่านี้ไม่ได้กระทำความผิดเลย พวกที่กระทำความผิดนั้นปลูกใหม่ คือแอบปลูกกัน และเห็นสมควรผ่อนผัน และรัฐบาลก็เห็นด้วย ผู้เสนอก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสอบสวนอะไรอีกในชั้นสภาผู้แทน ฝ่ายรัฐบาลก็ได้เข้ามาชี้แจงแก้ไขไทยถูกต้องแล้ว.

หลวงอรรถกัลยาณวณิช: ข้าพเจ้าขอประทานโอกาสที่จะพูดเรื่องนี้ เพราะเหตุที่ข้าพเจ้าไม่มีความเห็นพ้อง ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในการที่จะให้ออกเป็นกฎหมายสืบไป ทั้งนี้เนื่องมาจากข้าพเจ้าได้เห็นและได้รู้จักเรื่องของยางนืดซึ่งคิดว่าพอสมควร ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้อยู่เมืองซึ่ง ปลูกยางมา ช้านานคือทางบักขี้ไต้ ข้าพเจ้าคิดว่าประเทศไทยนั้น แท้จริงไม่ควรจะไปรีتناทาเร็นในหมู่คนไทยด้วยกันซึ่ง เกี่ยวกับการ ควบคุมยาง เพราะว่ายางนั้น คงจะไม่เพียงกันที่ไม่เป็นอาชีพอันสำคัญอันหนึ่งของคนไทย ข้าพเจ้ามีเหตุผลที่จะใคร่เรียนต่อ สภาผู้แทนนี้เอง จากข้าพเจ้า ได้มีความเห็นว่าเรา ไม่มียางมากไปกว่าประเทศอื่น เอาประเทศใกล้เคียงก็ได้ คือในสหรัฐอเมริกา ในสหรัญมลายู นั้นความจริงเขามียางมากกว่าเรามาก และ

ข้าพเจ้าได้ทราบโดยใกล้ชิดจากเพื่อนฝูงที่อยู่ ในแดนนั้นว่าเขา ไม่ได้ควบคุมกันมากมาย แต่ประเทศไทยเรานั้นตรงกันข้าม กลับ พยายามที่จะ ควบคุม โดยตัวบทกฎหมายมากที่สุด

ประการที่ ๓ การควบคุมมาแล้วนั้น ท่านทั้งหลาย ได้โปรด ระลึกดูว่ากฎหมายอย่างนี้ ไม่ได้ผลเลย นอกจากเป็น ตัวเลขหลอกกัน ในเมื่อข้าพเจ้าได้รับราชการที่บักขี้ไต้ นั้น ข้าพเจ้าเห็นโดยใกล้ชิด ไม่เฉพาะเป็นเรื่องหลอกกัน หลอกกันด้วย อาจจะกล่าวว่าเป็นเรื่องที่เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ หลอกกัน เอากับพ่อค้าสวนยางและเจ้าของ สวนยางเป็น อันมาก ซึ่งเดือดร้อนกันตาม ๆ ไป

ในประการที่ ๔ กฎหมายที่จะเพิ่มนี้ข้าพเจ้า มอง เห็นว่ามีฤทธิ์รุนแรงกว่ากฎหมายเขา ทำไมเราจะทำเช่นนั้นในเมื่อเรามีฐานะซึ่งมียาง ไม่มากกว่าประเทศเพื่อนบ้านเลย แล้วเรากลับ จะมาควบคุมพวกเรากลาย ๆ กับรีตเน้นลงไปอย่างที่ข้าพเจ้ากล่าวเมื่อกันขอเรียนว่าไม่ได้ผล อีกประการหนึ่งใคร่จะเรียนว่าข้าพเจ้าคิดว่าท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการคงจะทราบดีว่าบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของสวนยางนั้น มีคนไทยไม่

เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเจ้าของสวนยางทั้งหมด ซึ่งข้าพเจ้าอาจจะกล่าวยืนยันว่าโดยมากเป็นชาวต่างประเทศทั้งนั้น แต่ว่าอย่างไรก็ดีในกรณีที่เป็นการชาวต่างประเทศนั้นก็อาจจะยกเว้น ไม่อยากจะกล่าวถึง แต่ในเมื่อเป็นอาชีพสำคัญของคนไทยเรา ทำไมเราไม่สนับสนุนให้กว้างใหญ่ไพศาลขึ้นแต่กลับเขียนกฎหมายกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ร้อยแปดอย่างนั้นข้าพเจ้ามองไม่เห็น ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ควรรับ

ประธานพฤษสภา : ขอประทานโทษ ท่านอภิปรายเป็นเชิงว่ากฎหมายควบคุมยางควรจะดี แต่ที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้หนอยท่านเอง เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้เถอะ

หลวงอรรถกัลยาณวินิจ : ขอประทานโทษ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านประธานควรจะเข้าใจว่าในกรณีที่แก้ไขเพิ่มเติมการแก้ไข

พ.อ. ชวง เศวตศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ราชการ) : ท่านสมาชิกเข้าใจเห็นจะเข้าใจไป คือการแก้ไขเป็นผลดีในทางที่จะผ่อนผันการปฏิบัติของราษฎรซึ่งได้ทำผิดกฎหมายอยู่ ความจริงกฎหมายอาจจะควรมีหรือไม่มีนั้นเป็นนโยบายซึ่งได้สืบเนื่องกัน

มา เนื่องจากสัญญาจำกัดยาง เพราะฉะนั้นการที่มีไว้ระหว่างนี้ก็เพียงแต่ว่าได้ดูว่ามีสถิติ ได้พิจารณาให้ดำเนินการ ปฏิบัติแก่อย่างนั้นเป็นไปตามสัญญาหรือไม่คือว่ากฎหมายฉบับนี้ ไม่เกี่ยว แม่บทฉบับแก้ไขที่ท่านอภิปรายนั้นไม่อยากจะให้มี แต่เป็นการผ่อนผันว่าผู้ที่กระทำผิดกฎหมายนั้นแล้วให้ยกเว้นและมาจดทะเบียนเสียให้ถูกต้อง

นายอรุณ แสงสว่าง วัฒนธรรม : รัฐบาลได้แถลงข่าวอีกว่าการที่แก้ไขพระราชบัญญัตินี้ก็เพื่อผ่อนผัน ให้แก่ผู้ปลูกยางและในมาตรา ๓ ซึ่งร่างมานั้นก็ได้พูดไว้ชัดว่ามาตรา ๓ ผู้ใดได้ปลูกยางไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตปลูกยางในวรรคนี้ก็ได้จำแนกออกไปว่าเป็นการปลูกใหม่ หรือ ปลูกเสริมแทน

แต่ในวรรคต่อมาว่าถ้าหากว่าจะยื่นเรื่องราวขออนุญาตปลูกใหม่ คือเจ้าพนักงานก็ให้ว่าได้ เพราะฉะนั้นไหน ๆ เรามีเจตจำนงที่จะส่งเสริมปลูกยางสำหรับผู้ทำผิดกฎหมายในระยะ ๖ เดือนนี้ให้เขายื่นมาได้ เมื่อเรามีเจตจำนงอย่างนั้นแล้วเราควรจะเปิดโอกาสให้เขาเสียด้วยนั้นก็เป็นข้อเท็จจริงถึงแม้รัฐบาลจะแถลงแล้วก็ตามแต่สมาชิกผู้หนึ่งไทยยืนยันว่า

LIART

เป็นเรื่องที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามา
 เราควรจะต้องส่งให้กรรมาธิการพิจารณา
 เพราะว่าการปลูกใหม่นี้จะต้องรับโทษตาม
 มาตรา ๑๕ แต่ถ้าปลูกเสริมหรือปลูก
 แทนแล้วโทษตามมาตรา ๑๕ คนละมา-
 ตรา เมื่อเรามีหลักการที่ชัดเจนแล้ว
 เราควรจะทำให้เต็มตามหลักการ คือ หลัก
 การว่าเพื่อผ่อนผันให้ราษฎรที่มีสวนยาง
 อยู่ในครอบครองโดยผิดพระราชบัญญัติ
 ควบคุมยาง พ.ศ. ๒๔๘๑ ได้มีโอกาส
 ยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
 ที่สวนยางเหล่านั้นได้เป็นสวนยางที่ถูกต้อง
 ตามกฎหมายได้มี โอกาสยื่นเรื่องราวต่อ
 พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้สวนยางนั้นเป็น
 สวนยางที่ถูกต้องตามกฎหมายนี้ก็เป็นหลัก
 การที่รัฐบาลเห็นชอบและรับรองแล้ว
 ควรจะทำให้ครบถ้วนเสีย จึงขอเสนอให้
 กรรมาธิการพิจารณา

หลวงอรรถกัลยาณวินิจ : ข้าพ-
 เจ้าขอประทานถามรัฐบาลว่าในขณะที่นี้ยัง
 เป็นภาคีเกี่ยวกับเรื่องยางอยู่หรือหาไม่ภาย
 หลังสงครามนี้ เพราะว่าที่ท่านรัฐมนตรี
 เกษตร ฯ ตอบข้แจงเมื่อกนนน ข้าพเจ้า
 คิดว่าก่อนสงคราม แต่ในขณะนี้มีทาง
 จำยอมหรือหาไม่

พล. ร.ต. ถวัลย์ ธำรงนาวา-

สวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี) : คือ
 ท่านสมาชิกผู้นั้นท่านจะต้องการอะไรรัฐ-
 บาลไม่เข้าใจ คือท่านเห็นว่าเราไม่ควร
 จะมีกฎหมายควบคุมยางนั้น เป็นเรื่องอีก
 อันหนึ่งซึ่งเราหาได้พูดกัน เรื่อง กฎหมาย
 ควบคุมยาง กฎหมายควบคุมยางได้มีอยู่
 และรัฐบาลก็ไม่ได้เสนอในเรื่อง กฎหมาย
 นี้ว่าควรมีหรือควรถูกเลิกหรือ จะแก้ไขให้
 รัดกุมขึ้น ซึ่งท่านไม่ชอบ เป็นต้นว่าผู้
 ที่ทำผิดกฎหมายควบคุมยาง ในการ ปลูก
 ใหม่แล้วไม่เอาโทษเหมือนเรื่องบิ่นเดือน
 เหมือนเรื่องบิ่นเดือน คือมีบิ่นเดือนไว้ใน
 ครอบครองแล้วจะไม่เอาโทษ ให้มายื่น
 คำร้องเสีย นี้ก็เหมือนกัน ท่านไม่ชอบ
 กฎหมายอันนั้น อันนั้นเป็นการสนับสนุน
 คือท่านทำผิดตามกฎหมายอันนั้นประ การ
 ไต่ มาแจ้งเสียแล้วยกโทษให้หมด เพราะ
 ฉะนั้นไม่เกี่ยวกับภาคีไม่ผิด ก็ไม่เกี่ยวกับ
 เรื่องนี้ ที่นที่สมาชิกผู้หนึ่งเสนอว่าทำไม
 ไม่บัญญัติในเรื่องการปลูกเสริมและการ
 ปลูกแทน ในเรื่องนี้รัฐบาลชี้แจงแล้วว่า
 การปลูกเสริม การปลูกแทนในภาคีของ
 ยางนั้นเราทำได้โดยไม่ผิด คือกรณีปลูก
 เสริมเสริมตามเนื้อที่ที่เขายอมให้เราปลูก
 ได้ ในกรณีปลูกแทนก็แทนที่ตายไปก็ทำ
 ได้ เว้นแต่กรณีที่ปลูกใหม่สัญญาภาคีเท่า

LIRT

ที่ข้าพเจ้าทำได้ก็ต้องปลูกไม่เกินเนื้อที่ ๕ เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ทั้งหมด ที่ดินตั้งแต่สงครามที่แล้วมาราษฎรปลูกไป การที่เราเป็นภาคีกับเขาก็ไม่มีโอกาสดูแล ภาระรัฐบาลก็มีอยู่ แล้วก็ปลูกไปเกินกว่าหรือไม่เกินก็ไม่ทราบได้ แต่กรณีปลูกใหม่ต้องขออนุญาตก่อน ถ้าไม่ขออนุญาตก็ผิดตามมาตรา ๑๕ รัฐบาลเห็นว่า ตามกรณีนี้ถ้าจะบังคับต่อไปตามกฎหมายแล้ว จะต้องบังคับตัดต้นยางของราษฎรหมด ก็เสียหายแก่ราษฎรแล้วก็เสียหายแก่ประเทศ คือราษฎรกรีดยางไปขายได้โดยพันธุ์ยางของราษฎรที่ปลูกผิดกฎหมายหมดสิ้นก็สมาชิกสภานั้นก็คงไม่ปรารถนา เมื่อเช่นนั้นผู้เสนอรายงานความเดือดร้อนเฉพาะกรณีปลูกใหม่ ส่วนกรณีปลูกเสริมปลูกแทนทำได้โดยเราอนุญาตไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็ไม่ควบคุมถึงใน พระราชบัญญัติที่แก้ไขนี้

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าเองก็มีข้อสงสัยอยู่ข้อหนึ่งว่า ในกรณีที่เราเป็นภาคีสัญญาจำกัดยางไว้เช่นนั้นนั้น เมื่อเปิดโอกาสให้พวกผู้ปลูกใหม่ได้ โดยไม่จำกัดจำนวนเช่นนั้นแล้ว หากจำนวนเกินโควตาขึ้นมาอย่างนั้นแล้ว ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ อาจจะเกิน ๕ เปอร์เซ็นต์

ที่กำหนดไว้เดิมก็ได้ เรื่องนี้จะบังคับให้เขาตัดยางนี้เสียหรือจะบังคับไม่ให้เขามีอย่างต่อเนื่อง

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวา-สวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี) : คือการเป็นผู้ขออนั้นหมดอายุไปแล้ว แต่รัฐบาลยังมีความจำเป็นเพราะว่าภาคินี้จะมาเมื่อไรไม่รู้เราก็ต้องเตรียมอะไรไว้ให้พร้อม เพราะฉะนั้นต้องควบคุมอยู่แล้ว ถ้าแม้ว่าต่อไปแน่นอนว่าไม่เป็นภาคีเราจะเลิกเสียก็ได้ซึ่งกฎหมายนั้น แต่ถ้าทราบโดยยังไม่แน่นอน ก็ต้องเตรียมไว้ให้พร้อม เพราะรัฐบาลเคยออกมาหนึ่งแล้วเรื่องอย่างนี้

ประธานพฤษสภา : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมพิจารณา ท่านผู้ใดเห็นว่าการรับร่างนี้ไว้พิจารณาคือต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวา-สวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี) : ตามที่สมัยประชุมก็ใกล้เข้ามาแล้ว และพระราชบัญญัติอันนี้ออกไปก็จะเป็นประโยชน์แก่ราษฎรพวกเราทางภาคใต้เป็น

LIART

อย่างมาก รัฐบาลก็ขอชวนชวนให้เสนอ
พิจารณาารวคเดียว

นายถวิล อุดล : ข้าพเจ้าขอ
ประทานอภัยที่จะขอเสนอให้ส่งญัตตินี้ให้
กับกรรมาธิการไปพิจารณา เมื่อตะกั้น
ขอประทานโทษ ท่านนายกอาจเข้าใจผิด
ในกฎหมายควบคุมยาง กฎหมายฉบับนี้
ได้โปรดเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้ได้คำนึง
ถึงในข้อที่ว่ากรกระทำผิดตามมาตรา ๑๕

ประธานพฤษภา : โปรดดูข้อ
๘๓ วรรคสุดท้าย “แม้ได้มีการส่งสำ-
เนาร่างพระราชบัญญัติ ให้ สมาชิก ทราบ
ล่วงหน้า และให้มีสมาชิกเสนอให้พิ-
จารณาตามความในข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖
แล้วก็ดี เมื่อถึงกำหนดพิจารณาร่างพระ-
ราชบัญญัตินั้น ถ้ารัฐบาลหรือสมาชิกมี
จำนวน ๑ ใน ๕ ของจำนวนที่มาประ-
ชุมได้ร้องขอให้ที่ประชุม พิจารณาร่าง-
พระราชบัญญัตินั้นทั้ง ๓ วรรค
ก็ให้สภาพิจารณารวคเดียว”

นายถวิล อุดล : ถูกแล้ว ในเมื่อ
รัฐบาลเสนอขึ้นมาให้พิจารณารวคเดียว
เช่นนั้นก็เป็นเรื่องที่สภาต้องพิจารณารวค
เดียว ข้าพเจ้าเรียนเมื่อตะกั้น ข้าพเจ้าขอ
ร้องขอให้รัฐบาลได้โปรดส่งเรื่อง นี้ให้
กรรมาธิการ และเมื่อข้าพเจ้าขอร้องก็
ใคร่จะเรียนถึงเหตุผลที่ท่านนายกอภิปราย

เมื่อตะกั้น ข้าพเจ้าคิดว่าจะผิดคือตัวเราไป
คำนึงถึงเรื่องภาคี ถูกแล้ว แต่เรื่องปลูก
เสริมหรือปลูกแทนอาจจะทำได้ แต่เรื่อง
ปลูกใหม่อาจจะทำไม่ได้ แต่ว่าข้อข้องใจ
ของข้าพเจ้ากับเพื่อน สมาชิก ที่ขอ ออก
ความเห็นไม่เกี่ยวกับเรื่องภาคี ข้าพเจ้าขอ
เรียนโดยสั้น ๆ ว่า กฎหมายควบคุมยาง
ที่ใช้ อยู่ เช่นนี้ ได้ควบคุมว่าผู้ที่มีสวนอยู่
แล้ว ถ้าจะปลูกใหม่ต้องได้รับอนุญาต หรือ
ใคร่จะปลูกเสริมก็ต้องได้รับอนุญาตสมมติ
ว่าข้าพเจ้ามีส่วนอยู่ ๑๐๐ ไร่ มีอยู่
๓-๔ ไร่ได้ตายไป ข้าพเจ้าจะปลูกเสริม
ก็ต้องได้รับอนุญาตเสียก่อน ถ้าหากปลูก
โดยไม่ได้รับอนุญาตก็มีความผิดตามมา-
ตราอื่น ไม่ใช่ มาตรานี้ มาตรา ๑๕ ขอ
โทษ กฎหมายเป็นอย่างนั้น

ที่นี้เราไปคำนึงถึงว่าใน กรณีที่
การปลูกใหม่ซึ่งผิดตามกฎหมายอย่าง เรา
บอกว่าให้แก้จัดการเสียภายใน ๖ เดือน
โดยออกกฎหมายฉบับนี้ แต่ในกรณีที่
ปลูกแทน สมมติว่ามีสวนยาง ปลูกกันยาง
ในสวนซึ่งเรียกว่าปลูกแทนหรือปลูกเสริม
ถ้าหากว่าแก้ไขไม่ขออนุญาตเอาไว้ แก่ก็มี
ความผิดตามมาตรา ๑๕ ซึ่งกฎหมายนี้
ควรยกเว้น แต่กฎหมายไม่ได้เขียนเอา
ไว้ จึงเกิดการทักท้วงขึ้น ที่นี้รัฐบาลจึง

ยืนยันว่าการปลูกเสริมหรือปลุกแทนอันนี้ไม่มี แต่ประธานโทษ เพราะเหตุว่าผู้ตั้งเสนอมาทองฝ่ายสมาชิก ข้าพเจ้าจึงสงสัยว่าจะรู้ได้อย่างไรว่าไม่มี เคียวนี้ จะรู้ได้อย่างไรว่า ข้าพเจ้าก็สงสัยว่าจะรู้ได้อย่างไรว่าไม่มี จะรู้ได้อย่างไรว่าสวนยางที่เขาปลูกเสริมหรือปลุกแทนนั้นไม่มีรู้ได้อย่างไร นี่เพื่อความเข้าใจและพอใจว่ากฎหมายฉบับนี้ได้ ออกไปโดยสมความมุ่งหมายแล้ว ถ้าจะได้ส่งกรรมาธิการแล้ว ก็คงจะไม่เสียเวลา จึงขอรับรองท่านประธาน

พล.ร.ต. กวัญย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์
(นายกรัฐมนตรี):คือท่านรัฐมนตรีเกษตร
ก็ได้ชี้แจงแล้ว ไม่ใช่ว่าไม่มี แต่อย่างไร

ก็ตามเมื่อท่าน สมาชิกมีข้อข้องใจอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าควรส่งกรรมาธิการแล้ว ก็เอาแต่เห็นว่าอาจจะไม่ทัน ก็ยพรงนี้ประชุมกันแล้ววัน พฤษหส์บตี ก็มาประชุมใหม่อย่างนี้รัฐบาลก็ไม่ขัดข้องเพื่อประนีประนอม แต่รัฐบาลขอเห็นว่าเป็นสิทธิที่รัฐบาลจะขอได้ ฉะนั้นจึงขอส่งกรรมาธิการสามัญก็แล้วกัน

ประธานพฤษสภา : รัฐบาลขอ
ถอนที่ขอให้พิจารณาเร่งด่วน เป็นให้ส่ง
กรรมาธิการสามัญชุดที่ ๑ แปรญัตติกาย
ในเที่ยงพรุ่งนี้

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราช-
บัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๕๐

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ อากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๕๐

หลักการ

ให้อำนาจ รัฐมนตรียกเว้นอากรการฆ่าสัตว์ในกรณีฆ่าสัตว์ในพิธีกรรมสำคัญทางศาสนา.

เหตุผล

การฆ่าสัตว์ในพิธีกรรมทางศาสนาปฏิบัติกันอยู่โดยแพร่หลายเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจความเชื่อถือสำคัญ สมควรจะให้มีอำนาจยกเว้นไม่เก็บอากรการฆ่าสัตว์ในการฆ่าสัตว์กรณีนี้เป็นพิเศษ.

LIRT

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

.....
.....
.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๕๔๘ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ ผู้ใดจะทำการฆ่าสัตว์ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และต้องเสียอากรตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ แต่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขยกเว้นอากรในกรณีฆ่าสัตว์ในพิธีกรรมสำคัญทางศาสนาได้"

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ประธานพฤษภา: ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกผู้ใดคัดใจที่ขอ พต เพราะฉะนพิจารณาวันที่ ๓ ท่าน ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรตยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานพฤษภา: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรตยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานพฤษภา: ต่อไประเบียบวาระที่ ๑๕ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๐

ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

รัฐบาลสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๕๕ เพื่อแยกข้าราชการการเมืองออกจากราชการพลเรือน และส่งเสริมฐานะของข้าราชการพลเรือนให้มีความมั่นคงและมีสมรรถภาพยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควร ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ใหม่

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๒๘๕ และบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการพลเรือน" หมายความว่า บุคคลที่เป็นพนักงานรัฐบาลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนในกระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือนทุกแห่ง เว้นแต่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕ ข้าราชการพลเรือนมี ๕ ประเภท

(๑) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

(๒) ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่งการรัฐพาณิชย์ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.

(๓) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่งใน
พระองค์พระมหากษัตริย์ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.

(๔) ข้าราชการพลเรือนฝ่ายรัฐสภา ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการในสำนักงานเลขา-
ธิการรัฐสภา

(๕) ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนใน
อัตราวิสามัญ

มาตรา ๖ ข้าราชการพลเรือนจะได้รับเงินเดือนตามอัตราดังปรากฏในบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้

ให้เป็น หน้าที่ของกระทรวงเจ้าสังกัดที่จะยื่นบัญชีรายละเอียดทำความเข้าใจกับ
ก.พ. กำหนดจำนวนแห่งชั้นและอันดับเงินเดือนในกรมหนึ่ง ๆ โดยคำนึงถึงคุณภาพ
และปริมาณแห่งราชการตำแหน่งนั้น ๆ

บทบัญญัติข้างต้นนี้มีให้ใช้บังคับแก่ ราชการ ตำรวจ ที่รับเงินเดือน ตามยศ ซึ่ง
กระทรวงเจ้าสังกัดจะทำความเข้าใจกับ ก.พ. เป็นส่วนหนึ่งต่างหาก แล้วให้นำ
ความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗ ชั้นข้าราชการพลเรือนมีดังนี้

- (๑) ข้าราชการพลเรือนชั้นจตุรา
- (๒) ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี
- (๓) ข้าราชการพลเรือนชั้นโท
- (๔) ข้าราชการพลเรือนชั้นเอก
- (๕) ข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ

ในชั้นหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็นอันดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนนอกจากตำแหน่งวิสามัญมีดังนี้

- (๑) เสมียนพนักงาน
- (๒) ประจำแผนก
- (๓) หัวหน้าแผนก
- (๔) หัวหน้ากอง

LIRT

๑๒๘๖

(๕) อธิบดี

(๖) ปลัดกระทรวง

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้เจ้ากระทรวงทำความตกลงกับ ก.พ. กำหนดเทียบเข้ากับตำแหน่งที่กล่าวมาแล้ว

มาตรา ๙ ข้าราชการพลเรือนผู้ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการที่ไปรับนั้นโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้ารับราชการในชั้นอันเทียบและชั้นเท่าที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการ ตามกฎหมายนั้น ให้กระทรวงทบวงกรมเดิมรับบรรจุที่เดียว

มาตรา ๑๐ เจ้ากระทรวงจะสั่งให้ข้าราชการพลเรือนผู้รับราชการในตำแหน่งที่ใช้วิชาที่ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพไปทำงานเทศบาลในตำแหน่งที่ใช้วิชาเดียวกันนั้นตามความประสงค์ของรัฐบาลก็ได้

ข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกสั่งให้ไปทำงานเทศบาล ถ้ากระทรวงทบวงกรมเดิมเรียกกลับเข้ารับราชการ ให้ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมาย ก.พ. แต่ไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่ในขณะเรียกกลับ

มาตรา ๑๑ การโอนข้าราชการใดๆ นอกจากข้าราชการพลเรือนวิสามัญและข้าราชการการเมืองไปบรรจุต่างกระทรวงใดชั้น อันเทียบ และชั้นซึ่งไม่สูงกว่าเดิมอาจทำได้โดยกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดแล้วแต่กรณี ได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นด้วยแล้ว

การโอนข้าราชการพลเรือน ต้องพิจารณาว่าราชการในตำแหน่งเดิมกับตำแหน่งที่จะโอนไปบรรจุใหม่นั้นมีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน หรือตำแหน่งที่จะโอนไปบรรจุใหม่นั้นต้องใช้วิชาที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร และตำแหน่งที่จะรับโอนนั้นไม่มีข้าราชการภายในกรมนั้นเหมาะสม และให้ผู้มีอำนาจและหน้าที่ต่อไปนี้เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติ

(๒) ข้าราชการพลเรือนชั้นเอก และชั้นโท ให้ อ.ก.พ. กระทรวงที่จะรับ

โอนมานั้นพิจารณาอนุมัติ

(๓) ข้าราชการพลเรือนชั้นตรีและชั้นจัตวา ให้ อ.ก.พ. กรมที่จะรับโอนมา
นั้นพิจารณาอนุมัติ

(๔) ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ในจังหวัด
เดียวกันให้ อ.ก.พ. จังหวัดพิจารณาอนุมัติ

การโอนข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการพลเรือนวิสามัญและข้าราชการ
การเมืองไปบรรจุต่างกรมสังกัดกระทรวงเดียวกันในชั้น อันตบ และชั้นซึ่งไม่สูงกว่า
เดิมอาจทำได้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการพลเรือนวิสามัญและข้าราชการ
การเมืองออกจากราชการไปและมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ และ มาตรา ๓๐ ถ้า
สมัครเข้ารับราชการพลเรือนในชั้น อันตบ และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม และทางราชการ
ต้องการจะรับเข้าทำราชการ สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นเอกลงมา ให้ผู้มีอำนาจ
และหน้าที่ตั้งที่ระบุ ไว้ในมาตรา ๑๑ พิจารณาและสอบสวนตามวิธีการที่ ก.พ. ได้
กำหนด เมื่อเห็นว่าเหมาะสมกับราชการที่จะรับบรรจุนั้นและ ก.พ. ได้อนุมัติแล้ว
ก็ให้บรรจุได้ สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษให้เจ้ากระทรวงที่รับบรรจุรายงาน
ไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติแล้ว ก็ให้บรรจุได้

ผู้ออกจากราชการโดยถูกเลิกตำแหน่งย่อมได้รับบรรจุตามความในมาตรานี้ก่อน
ผู้ที่ออกจากราชการโดยเหตุอื่น

ลักษณะ ๑

ข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด ๑

การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ และขั้นเงินเดือน และการแต่งตั้ง

มาตรา ๑๓ การบรรจุข้าราชการพลเรือนให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่
ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงบรรจุตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขันสำเร็จใน
วิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา การบรรจุในอันดับ ๑

(๒) ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขันสำเร็จในวิชา

ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี การบรรจุให้บรรจุในอันดับ ๑

มาตรา ๑๔ ผู้ใดได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวง อาจคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกบรรจุเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนที่ใช้วิชานั้น ๆ ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ. ซึ่งจะให้มีเงินค่าวิชาอันมีสภาพเสมือนเงินเดือนบวกเข้ากับเงินเดือนก็ได้

มาตรา ๑๕ ผู้ที่ได้รับบรรจุเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนในครั้งแรก จะต้องอยู่ในระหว่างทดลองมีกำหนดเวลาหกเดือน เมื่อครบกำหนดแล้ว ถ้าอธิบดีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ไม่สมควรที่จะเป็น ข้าราชการต่อไปก็ให้ส่งให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๑๖ ข้าราชการพลเรือนชั้นจตุราเลื่อนชั้นเป็นชั้นตรีได้ด้วยการสอบแข่งขันในวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นตรี

มาตรา ๑๗ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นตรีขึ้นเป็นชั้นโท ให้อธิบดีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการพลเรือนชั้นตรี ซึ่งรับราชการในชั้นตรีมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาเอก หรือประกาศนียบัตร ซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกแล้ว กำหนดเวลาสามปีนั้นไม่ต้องนำมาใช้บังคับ แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาโท หรือประกาศนียบัตร ซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าเป็นผู้ที่ได้อนุปริญญาหรือปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าอนุปริญญาหรือปริญญาตรีแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปีกับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับ การพิจารณาเห็นว่า มีคุณวุฒิและความสามารถ แล้วเสนอชื่อผู้ที่เหมาะสมควรได้เลื่อนชั้นไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง เมื่อ อ.ก.พ. กระทรวง ได้สอบสวนและพิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้ใดสมควรได้เลื่อนชั้นก็ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวง ส่ง เลื่อนชั้นได้

มาตรา ๑๘ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นโทขึ้นเป็นชั้นเอก ให้อธิบดีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการพลเรือนชั้นโท ซึ่งรับราชการ

การในชั้นโทมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาเอกหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกแล้ว กำหนดเวลาสามปีนี้ไม่ต้องนำมาใช้บังคับ แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาโท หรือประกาศนียบัตร ซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าเป็นผู้ที่ได้อนุปริญญาหรือปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตร ซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา หรือ ปริญญาตรีแล้วก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเห็นว่า มีคุณวุฒิและความสามารถแล้วส่งรายชื่อไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง เมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงได้สอบสวนและพิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้ใดสมควรได้เลื่อนชั้น ก็ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงส่งเลื่อนชั้นต่อไป

มาตรา ๑๙ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นเอกขึ้นเป็นชั้นพิเศษ ให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการพลเรือนชั้นเอก ซึ่งรับราชการในชั้นเอกมาแล้ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเห็นว่า มีคุณวุฒิและความสามารถ แล้วเสนอชื่อไปยัง ก.พ. เมื่อ ก.พ. สอบสวนพิจารณาแล้ว เห็นว่าสมควรได้เลื่อนชั้นและเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้ส่งเลื่อนชั้นได้

มาตรา ๒๐ ข้าราชการพลเรือนผู้ได้เลื่อนชั้นนั้น ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับต่ำสุดของชั้นที่ได้เลื่อนชั้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าอันดับต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนชั้นก็ให้ได้รับเงินเดือนเท่ากับที่รับอยู่

มาตรา ๒๑ การเลื่อนอันดับภายในชั้นหนึ่ง ๆ นั้น ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกจากผู้อยู่ในอันดับที่ตกลงไป โดยคำนึงถึงความมุงุคสาหะ ความสามารถ การปฏิบัติตามวินัยข้าราชการพลเรือนและคุณภาพและปริมาณแห่งงานในหน้าที่

ข้าราชการพลเรือนผู้ได้เลื่อนอันดับนั้น ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นต่ำของอันดับที่ได้เลื่อนชั้น

มาตรา ๒๒ การเลื่อนชั้นภายในอันดับหนึ่ง ๆ นั้น ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงเป็นผู้พิจารณาเลื่อนให้ได้โดยปกติ มีหนึ่ง

๑๓๐๐

หนึ่งชั้น โดยคำนึงถึงความอุทิศหา ความสามารถ การปฏิบัติตามวินัยข้าราชการพลเรือน และคุณภาพและปริมาณแห่งงานในหน้าที่นั้นด้วย แต่สำหรับข้าราชการพลเรือนในราชการบริหารส่วนภูมิภาคเป็นอำนาจและหน้าที่ของข้าหลวงประจำจังหวัด ถ้าข้าราชการพลเรือนผู้ใดควรได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นเป็นกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่งชั้นเมื่อ ก.พ. พิจารณาอนุมัติแล้ว เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงจึงจะส่งเลื่อนได้

มาตรา ๒๓ การเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการตำรวจที่ได้รับเงิน เดือน ตามยศ ให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา ๒๔ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ดำรงตำแหน่งราชการ ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก เจ้ากระทรวง แต่งตั้ง ตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือเทียบเสมียนพนักงาน แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา

(๒) ตำแหน่งประจำแผนก หรือเทียบประจำแผนก แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาตั้งแต่อันดับ ๒ ขึ้นไปหรือชั้นตรี

(๓) ตำแหน่งหัวหน้าแผนก หรือเทียบหัวหน้าแผนก แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นตรีหรือชั้นโท

(๔) ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากอง แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นโทหรือชั้นเอก

(๕) ตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบอธิบดีหรือปลัดกระทรวง แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ

(๖) ตำแหน่งปลัดกระทรวง แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษที่ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบอธิบดีมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๒๕ เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวง มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ประจำกระทรวงหรือประจำกรมได้ เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว

มาตรา ๒๖ ตำแหน่งในส่วนราชการใดว่างลง จะแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ดำรงตำแหน่งนั้นทางที่มีได้ หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงแต่งตั้งข้าราชการประจำผู้ที่เห็นสมควรให้รักษาการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

มาตรา ๒๗ ตำแหน่งในส่วนราชการใดที่โดยลักษณะปริมาณหรือคุณภาพของงานมีหน้าที่ไม่เหมาะสมแก่การแต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการให้เจ้ากระทรวงทำความตกลงกับ ก.พ. วางข้อบังคับไว้มิให้แต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการในตำแหน่งนั้น

มาตรา ๒๘ ราชการพลเรือนส่วนใด มีเหตุพิเศษให้เจ้ากระทรวงทำความตกลงกับ ก.พ. ที่จะกำหนดคุณสมบัติ พันความรู้ และวิธีคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกอย่างอื่น เพื่อให้ได้บรรจุและแต่งตั้งโดยความเที่ยงธรรมที่จะได้บุคคลที่มีคุณวุฒิและความสามารถในราชการและรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยวิธีการนั้นแล้ว ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๒

การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือกและการคัดเลือก

มาตรา ๒๙ ผู้สมัครสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกและผู้ที่จะได้รับคัดเลือกจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้ที่เลื่อมใสในการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
- (๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นผู้มีกายทุพพลภาพ หรือเป็นโรคที่ไ้ระบุไว้ในกฎ ก.พ.
- (๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างพักหน้าที่ราชการ
- (๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๘) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

LIART

(๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

มาตรา ๓๐ ผู้ที่ผู้ถูกคุณสมบัติตามมาตรา ๒๙ อนุมาตรา ๗ ถึงอนุมาตรา ๑๐ ก.พ. อาจพิจารณาสอบสวนว่า ผู้นั้นได้กลับตนประพฤติเป็นคนดีแล้ว จะยกเว้นให้เป็นรายบุคคลก็ได้ แต่มติของ ก.พ. ในการประชุมปรึกษากรณียกเว้นเช่นนี้ต้องเป็นเอกฉันท์

มาตรา ๓๑ ผู้สมัครสอบแข่งขันจะต้องมีพื้นความรู้ดังนี้

(๑) วิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาอันดับ ๑

(ก) ผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรประโยคสามัญศึกษาชั้นสูงสุด หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น แต่ถ้าในเขตแห่งการแข่งขันใดการศึกษาประโยคสามัญศึกษาชั้นสูงสุดยังไม่แพร่หลาย ก็ให้ ก.พ. มีอำนาจกำหนดพื้นความรู้ต่ำกว่านั้นได้ หรือ

(ข) ผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรมัธยมปีที่ ๖ หรือเทียบวิทยฐานะได้เท่ามัธยมปีที่ ๖ ซึ่งสอบไล่ได้ในปีการศึกษา พ.ศ. ๒๔๘๕ หรือก่อนนั้น

(๒) วิชาข้าราชการพลเรือนชั้นตรี

(ก) ผู้ที่ได้รับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบวิทยฐานะได้ไม่ต่ำกว่าอนุปริญญาหรือปริญญาตรี หรือ

(ข) วิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา ซึ่งรับราชการมาแล้วไม่ต่ำกว่าห้าปี

มาตรา ๓๒ ให้ ก.พ. กำหนดหลักสูตรและระเบียบวิธีการสอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาและชั้นตรีโดยคำนึงถึงลักษณะและคุณภาพของราชการในหน้าที่และแบ่งส่วนราชการเพื่อให้ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรมหรือ อ.ก.พ. จังหวัดจัดการสอบแข่งขันสำหรับแต่ละส่วนราชการ

มาตรา ๓๓ การสอบแข่งขันนั้น ตามปกติให้มีปีละหนึ่งครั้ง แต่เมื่อใดมีการสอบแข่งขันใหม่อีกและได้ทราบผลการสอบแล้ว บัญชีสอบแข่งขันคราวก่อนเป็นอันลบล้าง

มาตรา ๓๔ ผู้สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือก และผู้ที่ได้รับคัดเลือกซึ่งมีสิทธิได้รับบรรจุเข้ารับราชการ หากขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับการบรรจุ

มาตรา ๓๕ ผู้สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกและผู้ที่ได้รับคัดเลือกที่ได้คะแนนสูง มีสิทธิที่จะได้รับบรรจุเข้ารับราชการก่อนผู้ที่ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับ

หมวด ๓

การออกจากราชการ

มาตรา ๓๕ ข้าราชการพลเรือนออกจากราชการเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ให้ออก
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนตำแหน่งอธิบดีหรือปลัดกระทรวง หรือเทียบเท่าตำแหน่งดังกล่าวแล้ว ให้นำความกราบบังคมทูลให้ทรงทราบ

มาตรา ๓๖ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ฝ่ายพลเรือนข้าราชการพลเรือนผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการย่อมทำได้เมื่อผู้บังคับบัญชาตั้งข้อไปนั้นได้สอบสวนพิจารณาและอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากราชการ

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ

(๒) อธิบดีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาสำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่

ชั้นเอกลงมา

(๓) ข้าราชการประจำจังหวัดสำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจตุราในราชการบริหารส่วนภูมิภาค เมื่อข้าราชการประจำจังหวัดอนุญาตแล้ว ให้แจ้งไปยังอธิบดีหรือปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด

มาตรา ๓๗ เมื่อเจ้ากระทรวงเห็นสมควรให้ผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือนก็ได้

แต่ให้การให้ออกเพื่อบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทดแทนในกรณีที่มีคำสั่งให้ออกนั้น ให้ทำได้เฉพาะเหตุดังนี้

(ก) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดต้องการที่จะทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว การสอบสวนพิจารณาไม่ได้ความเป็นสัจจะว่ากระทำผิดที่จะถูกไล่ออกหรือปลดออกแต่เห็นว่ามีมลทินหรือมัวหมอง ถ้าเจ้ากระทรวงหรืออธิบดีเจ้าสังกัดแล้วแต่กรณีเห็นว่าการที่จะให้รับรายการอีกต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวง จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการก็ได้ เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว

(ข) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใด ๆ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษและชั้นเอก กระทรวงเจ้าสังกัดได้สอบสวนและรายงานไปยัง ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นโทและชั้นตรีกระทรวงเจ้าสังกัดได้สอบสวนและรายงานไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนกลาง กรมเจ้าสังกัดได้สอบสวนและรายงานไปยัง อ.ก.พ. กรม สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค จังหวัดได้สอบสวนและรายงานไปยัง อ.ก.พ. จังหวัด เมื่อ ก.พ. อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. จังหวัดแล้วแต่กรณี ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวงสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(ค) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนสม่ำเสมอ แต่ไม่ถึงเหตุทุพพลภาพ หากผู้บังคับบัญชาคือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษตำแหน่งปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวง สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษที่มีใช้ตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาสำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นเอกลงมาและข้าหลวงประจำจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ได้สอบสวนพิจารณา

เห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(ง) เมื่อข้าราชการพลเรือน ผู้ใดสมัครไปทำงานทางเทศบาล องค์การสาธารณและหรือบริษัทตามความประสงค์ของทางราชการ ก็ให้เจ้ากระทรวงสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(จ) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๙ อนุมาตรา ๑ อนุมาตรา ๔ หรืออนุมาตรา ๕ ให้เจ้ากระทรวงสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา ๓๙ การไล่ออกและการปลดออกจากราชการให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๖

ลักษณะ ๒

ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์

มาตรา ๔๐ การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับและขั้นเงินเดือน การแต่งตั้งและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์นั้น ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๓

ข้าราชการพลเรือนในพระองค์

มาตรา ๔๑ การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับและขั้นเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนในพระองคืนั้น ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๔

ข้าราชการพลเรือนฝ่ายรัฐสภา

มาตรา ๔๒ การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับและขั้นเงินเดือน การแต่งตั้งและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนฝ่ายรัฐสภานั้น ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๕
ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

มาตรา ๔๓ การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้งและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญนั้น ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๖
วินัยและการลงโทษ

หมวด ๑

วินัย

มาตรา ๔๔ ข้าราชการพลเรือนทุกคน จะต้อง รักษา วินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิด จักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้

มาตรา ๔๕ ข้าราชการพลเรือนต้องสนับ สนุนการปกครอง ระบอบ รัฐธรรมนูญ ด้วยความบริสุทธิ์ใจและต้องพยายามชี้แจง แก่บุคคลใน บังคับ บัญชา และในอำนาจของตนให้เข้าใจและนิยมการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๔๖ ข้าราชการพลเรือนจะเป็นสมาชิกในพรรคการเมืองใด ๆ ไม่ได้

ในกรรเลือกทั้งสมาชิกพรรคสภา สมาชิกสภาผู้แทน และผู้แทนทางการเมืองอื่นใด ข้าราชการพลเรือนจะเข้าเป็นตัวกระทำการในการโฆษณาหรือชักชวนใด ๆ อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือแก่พรรคการเมืองไม่ได้

มาตรา ๔๗ ข้าราชการพลเรือนต้องเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา

ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งส่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ขัดขึ้นหลักเสียง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้น จะเสนอความเห็นคัดทานเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยถ่วง และเมื่อได้คัดทานดังกล่าวมานั้นแล้วผู้บังคับบัญชามีได้ส่งถอนหรือแก้คำสั่งที่ส่งไป ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามแต่ให้ผู้บังคับบัญชารับรายงานขึ้นไปยังกระทรวงเจ้าสังกัดตามลำดับ

ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา ๔๘ ข้าราชการพลเรือนต้องตั้งใจ ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลโดย
เคร่งครัด และปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีและความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความเอาใจ
ใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ

มาตรา ๔๙ ข้าราชการพลเรือนต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
ห้ามมิให้รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

ห้ามมิให้อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม เพื่อหา
ผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ และห้ามมิให้กระทำ
การหาผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยง ธรรมและเกียรติศักดิ์
ในหน้าที่ราชการของตน

มาตรา ๕๐ ข้าราชการพลเรือนต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้ง
หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้

มาตรา ๕๑ ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ชนชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
ห้ามมิให้ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพเครื่องทองของเมฆาจนไม่สามารถครอง
สติได้ มีหนี้สินรุงรัง เล่นการพนันเป็นอาจฉิน กระทำความผิดทางอาญาหรือการ
อื่นใดซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งราชการของตน

มาตรา ๕๒ ข้าราชการพลเรือนต้องสุภาพเรียบร้อยต่อผู้บังคับบัญชา และ ต่อ
ประชาชน

ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ

มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนต้องถือและ ปฏิบัติ ตามแบบธรรมเนียมของ
ราชการ

มาตรา ๕๔ ข้าราชการพลเรือนต้อง รักษา ความสามัคคีระหว่างข้าราชการ และ
ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

มาตรา ๕๕ ข้าราชการพลเรือนต้อง อุตสาหะ และ อำนวย ความสะดวกในหน้าที่
ราชการ

มาตรา ๕๖ ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาความลับในราชการ

LIRT

หมวด ๒

การลงโทษ

มาตรา ๕๗ โทษผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้มี ๔ สถาน คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ตัดเงินเดือน
- (๔) ภาคทัณฑ์

การสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนในสถานใดนั้น จะกระทำได้เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ แห่งลักษณะนั้นแล้ว

มาตรา ๕๘ การไล่ออกนั้น เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงจะสั่งลงโทษได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้

- (ก) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (ข) ทำความผิดถึงต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (ค) ชักค่าส่งซึ่งผู้บังคับบัญชาสั่งโดยชอบด้วยราชการ และการชักค่าส่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (ง) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง
- (จ) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๕๙ การปลดออกนั้น เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงจะสั่งลงโทษได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงกรณีที่จะต้องถูกไล่ออกจากราชการ หรือเป็นกรณีที่จะต้องถูกไล่ออก แต่มีเหตุผลอันควรลดหย่อน

มาตรา ๖๐ การตัดเงินเดือนจะกระทำได้เมื่อข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากองลงมา กระทำผิดวินัยซึ่งความผิดนั้นยังไม่ร้ายแรงถึงกับจะต้องถูกไล่ออกหรือปลดออก

ผู้บังคับบัญชา จะลงโทษตัดเงินเดือนแก่ผู้กระทำผิดวินัยได้ ครั้งหนึ่งไม่เกิน
กำหนดในตารางต่อไปนี้

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	กำหนดเวลาเดือน	กำหนดส่วนร้อยละของเงินเดือน
เจ้ากระทรวง	๑ หัวหน้ากอง	๔	๒๕
	๒ หัวหน้าแผนก	๖	๒๐
	๓ ประจําแผนก	๖	๑๕
	๔ เสมียนพนักงาน	๑๐	๑๐
อธิบดี	๑ หัวหน้ากอง	๒	๒๕
	๒ หัวหน้าแผนก	๔	๒๐
	๓ ประจําแผนก	๖	๑๕
	๔ เสมียนพนักงาน	๘	๑๐
หัวหน้ากอง	๑ หัวหน้ากอง (เฉพาะใน ราชการบริหารส่วนภูมิภาค)	๒	๒๐
	๒ หัวหน้าแผนก	๒	๒๐
	๓ ประจําแผนก	๔	๑๕
	๔ เสมียนพนักงาน	๖	๑๐
หัวหน้าแผนก	๑ ประจําแผนก	๒	๑๕
	๒ เสมียนพนักงาน	๔	๑๐
หัวหน้าส่วน ราชการที่ต่ำกว่า หัวหน้าแผนก	๑ เสมียนพนักงาน	๒	๑๐

มาตรา ๖๑ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยอันควรได้รับโทษตัดเงินเดือนแต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามิใช่เหตุอันควรปรานี หรือในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยผู้บังคับบัญชาตามเกณฑ์ในมาตรา ๖๐ จะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์โดยแสดง ความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือและจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๖๒ การลงโทษข้าราชการในส่วนราชการใดซึ่งมีกฎหมายว่าด้วยวินัย โดยเฉพาะ จะใช้ระเบียบการลงโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือจะลงโทษตามที่กฎหมายว่าด้วยวินัยนั้น แต่อย่างไรอย่างหนึ่งก็ได้ตามควรแก่กรณีแลพฤติการณ์

หมวด ๓

การรักษาวินัย

มาตรา ๖๓ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่สอดส่องดูแลและมีตระวังข้าราชการพลเรือนในบังคับบัญชาของตนให้ปฏิบัติตามวินัย

เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดต้องหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนชั้นต้น เพื่อพิจารณาโทษโดยมิชักช้า

วิธีสอบสวนชั้นต้นนั้นผู้บังคับบัญชาที่สอบสวนจะกระทำโดยให้ผู้มีกรณีเกี่ยวข้องแจ้งเรื่องราวเป็นหนังสือ หรือกระทำโดยบันทึกเรื่องราวและความเห็นไว้ก็ได้ การสอบสวนชั้นต้น ต้องกระทำให้เสร็จภายในกำหนดสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันสอบสวน

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ทำการสอบสวนชั้นต้นแล้ว เห็นว่าข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ แล้วแต่กรณีแต่ถ้าเกินอำนาจของตนที่จะดำเนินการ ก็ให้รายงานไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดวินัยเหนือขึ้นไปตามลำดับ เพื่อให้ผู้มีอำนาจได้ดำเนินการตามควรแก่กรณี

ผู้บังคับบัญชาใดรู้ว่าผู้ใดผู้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยแล้ว ไม่จัดการสอบสวนพิจารณาและดำเนินการตามความในมาตรานี้ หรือไม่จัดการลงโทษตามอำนาจและหน้าที่ หรือจัดการลงโทษไม่เป็นการสุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา ๖๔ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งจะต้องลงโทษสถานไล่ออกหรือปลดออก ให้ผู้มีอำนาจและหน้าที่ต่อไปนี้แต่งตั้งคณะกรรมการอย่างน้อยสามนาย เพื่อทำการสอบสวน คือ

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สำหรับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวงลงมา

(๒) อธิบดี หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา สำหรับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากองลงมา

(๓) ข้าราชการประจำจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบหัวหน้าแผนกลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

คณะกรรมการสอบสวนต้องรีบดำเนินการสอบสวนให้เสร็จโดยเร็ว กำหนดอย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน นับตั้งแต่วันได้รับแต่งตั้ง ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้รายงานเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจและหน้าที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แล้ว ให้ผู้มีอำนาจและหน้าที่แต่งตั้งนั้นเสนอสำนวนการสอบสวนและ ความเห็นในการพิจารณาโทษ ไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงเจ้ากระทรวงที่ข้าราชการผู้กระทำความผิดนั้นสังกัดแล้วให้เจ้ากระทรวงทำความเห็นรายงานไปยัง ก.พ. เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาเห็นสมควรไล่ออกหรือปลดออกจากราชการได้แล้ว จึงให้ส่งไล่ออกหรือปลดออกจากราชการต่อไป

สำหรับกรณีข้าราชการพลเรือนต้องหาก็คืออาญานั้น จะใช้สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หรือคำพิพากษาของศาลประกอบการพิจารณาตามความในวรรคก่อนโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนก็ได้

มาตรา ๖๕ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอันเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาส่งไล่ออกหรือปลดออกจากราชการได้โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และพิจารณาตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๖๖ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่าไม่ใช้ความผิดร้ายแรงสมควรลงโทษเพียงสถานตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์ ก็ให้พิจารณาการลงโทษตามควรแก่กรณี

LIRT

มาตรา ๖๗ ในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้รับโทษนั้น กระทำ ความผิดเรื่องใด ฐานใด ในมาตราใด

มาตรา ๖๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนแล้ว ต้องส่ง รายงานการลงโทษนั้นเสนอตามลำดับจนถึงกระทรวงเจ้าสังกัด แล้วให้กระทรวงเจ้า สังกัดรายงานไปยัง ก.พ.

มาตรา ๖๙ เมื่อผู้มีอำนาจได้สั่งลงโทษแล้ว ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาเหนือผู้ที่ สั่งลงโทษนั้น มีอำนาจที่จะ เพิ่มโทษ หรือลดโทษ หรือยกโทษเสียก็ได้ และจะให้มีการ สอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ก็ได้ และถ้าจะต้องเพิ่มโทษเป็น สถานไล่ออกหรือ ปลดออกก็ให้พิจารณาคำเนิกรตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๕ แล้วแต่กรณี

เมื่อเจ้ากระทรวงรายงานการลงโทษข้าราชการพลเรือนไปยัง ก.พ. แล้ว ก.พ. มีอำนาจพิจารณาให้ความเห็นตามความในวรรคก่อนโดยอนุโลม

มาตรา ๗๐ เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใด

(๑) ถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่ความผิดในลักษณะ ฐานลหุโทษหรือความผิดอัน ได้กระทำโดยประมาท หรือ

(๒) มีกรณีต้องหาว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถูกสอบสวนเพื่อไล่ออกหรือปลด ออกถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่า จะให้คงอยู่ในหน้าที่ ราชการ ระหว่าง พิจารณา หรือ สอบสวนจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการ

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งพักราชการตามควาใดในวรรคก่อนนั้น คือ

(ก) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประหลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวงลงมาพักราชการได้

(ข) อธิบดีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากองลงมาพักราชการได้

(ค) ข้าหลวงประจำจังหวัดหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากข้าหลวง ประจำจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนในราชการบริหารส่วนภูมิภาคตำแหน่งประ เสนอหรือเทียบประจำแผนกลงมา

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่คดียังไม่ถึงที่สุด หรือตลอดเวลาที่สอบ

LIRT

สวนพิจารณา เมื่อคดีถึงที่สุดแล้วหรือสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้พักมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินความผิดเลย ผู้บังคับบัญชาที่สั่งพักราชการสั่งต้องให้ผู้นั้นกลับคือตำแหน่งเดิมปรากฏว่าถึงแม้การสอบสวนพิจารณาจะไม่ได้ความเป็นสัจจะว่าถูกสั่งให้พักได้กระทำความผิด แต่ก็มีมลทินหรือมัวหมองอยู่ ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากรที่จะให้กลับเข้ารับราชการอีกจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้พิจารณาคำเนิการสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๓๐ (ก) หรือถ้าเห็นว่าผู้นั้นยังอาจเป็นประโยชน์แก่ราช จะให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมก็ได้

เงินเดือนของผู้ที่ถูกให้พักราชการดังกล่าวมานั้น ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่อาจสั่งพักราชการได้ตามมาตรา ๗๐ ถ้าผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งพักราชการนั้นพิจารณาเห็นว่า ข้าราชการพลเรือนผู้ต้องหาคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถูกสอบสวนเพื่อไล่ออกหรือปลดออก มีมลทินหรือมัวหมองในคดีหรือในกรณีที่พิจารณาสอบสวนนั้น จะสั่งให้ออกจากราชการโดยให้รอการพิจารณาจ่ายบำเหน็จบำนาญไว้ก่อนก็ได้ เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว แต่ถ้าภายหลังศาลพิพากษาว่ามีความผิด หรือการสอบสวนพิจารณาได้ความเป็นสัจจะที่จะต้องลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ก็ให้ดำเนินการ เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ตรงตามบทแห่งพระราชบัญญัติอื่นอีกครั้งหนึ่ง

หมวด ๔

การอุทธรณ์คำสั่ง

มาตรา ๒๗ ข้าราชการพลเรือนผู้ถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออกในกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามมาตรา ๖๕ หรือถูกลงโทษตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม ในคำสั่ง ก็มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งได้ตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ แต่ถ้าปรากฏว่าการอุทธรณ์คำสั่งเป็นเท็จ ให้ถือว่าเป็นการผิดวินัย

มาตรา ๗๓ การอุทธรณ์คำสั่งเนื่องจากการถูกลงโทษฐานผิดวินัย ให้ทำเป็นคำร้องยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือผู้สั่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง พร้อมด้วยสำเนาถูกต้องหนึ่งฉบับภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

มาตรา ๗๔ ให้ผู้รับคำอุทธรณ์คำสั่งรับส่งสำเนาอุทธรณ์คำสั่งนั้นไปยังผู้ส่งลงโทษเพื่อชี้แจงภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับสำเนาอุทธรณ์คำสั่งแล้วเสนอต่อไปตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ผู้อุทธรณ์คำสั่งนั้นสังกัด

มาตรา ๗๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพิจารณาและวินิจฉัยคำอุทธรณ์คำสั่งให้เสร็จภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันรับคำอุทธรณ์คำสั่ง เว้นแต่ในกรณีพิเศษ ซึ่งจะพิจารณาให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีก แต่ต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงให้ถือเป็นที่สุด

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๗๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.พ." ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในหลักราชการพลเรือนเป็นจำนวนอย่างน้อยห้าราย แต่ไม่เกินเจ็ดนาย ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้น แต่ดำเนินการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวกับกระทรวงใด ให้ผู้แทนกระทรวงนั้นเข้าประชุมได้และมีสิทธิอย่างกรรมการด้วยอีกนายหนึ่ง

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี เมื่อสิ้นกำหนดแล้วจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งต่อไปอีกก็ได้ และก่อนถึงกำหนดจะโปรดเกล้าฯ ให้ออกก็ได้

ก.พ. ให้มีเลขาธิการของ ก.พ. คนหนึ่งและให้มีเจ้าหน้าที่รองลงไปตามสมควร
มาตรา ๗๗ นอกจากหน้าที่ตั้งระบุไว้ในบทมาตรากต่าง ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.พ. มีหน้าที่รักษาทะเบียนประวัติและกำหนดหลักสัทธิวิธีตรวจสอบสวนพิจารณาและวิธีจัดการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในความดูแลของ ก.พ.

มาตรา ๗๘ ให้มี

(๑) อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงหรือทบวงการเมืองซึ่งเทียบกระทรวง โดยย่อว่า "อ.ก.พ. กระทรวงหรือทบวงการเมืองซึ่งเทียบกระทรวง (ระบุนามจังหวัด-กระทรวงหรือกระทรวงการเมืองนั้น ๆ)

(๒) อนุกรรมการสามัญประจำกรมหรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบ กรมเรียก โดยย่อว่า “อ.ก.พ. กรมหรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบกรม (ระบุนามกรม หรือ-ทบวงการเมืองนั้น ๆ)

(๓) อนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. จังหวัด(ระบุนาม จังหวัดนั้น ๆ)

มาตรา ๗๘ อ.ก.พ. กระทรวงหรือทบวงการเมืองซึ่งเทียบ กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นประธาน และปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน อธิบดี และหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบกรมเป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้เลือก เลขานุการหนึ่งนาย

อ.ก.พ. นี้มีหน้าที่ช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติในกระทรวง

มาตรา ๘๐ อ.ก.พ. กรมหรือส่วนราชการที่เทียบกรมประกอบด้วยอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบกรมเป็นประธาน หัวหน้ากองหรือหัวหน้าส่วน ราชการที่เทียบ กองเป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่งให้ อ.ก.พ. นี้เลือกตั้งเลขานุการหนึ่งนาย

อ.ก.พ. นี้มีหน้าที่ช่วย ก.พ. และ อ.ก.พ. กระทรวง ปฏิบัติการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัติในกรมนั้น

มาตรา ๘๑ อ.ก.พ. จังหวัดประกอบด้วยข้าหลวง ประจำจังหวัดเป็น ประธาน และกรมการจังหวัดเป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้เลือกตั้งเลขานุการ หนึ่งนาย

อ.ก.พ. นี้มีหน้าที่ช่วย ก.พ. อ.ก.พ. กระทรวงและ อ.ก.พ. กรม ปฏิบัติการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติในจังหวัดนั้น

มาตรา ๘๒ ก.พ. มีอำนาจตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการใด ๆ อันเกี่ยวกับอำนาจ และหน้าที่ตามบทแห่งพระราชบัญญัติได้

มาตรา ๘๓ การประชุมของ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. ต่าง ๆ นั้น ต้องมีกรรมการ หรืออนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งจำนวนจึงเป็นองค์ประชุมได้แต่ ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็น อ.ก.พ. ไม่สามารถที่จะมาประชุมเป็นนิตย ก็ให้ ก.พ. กำหนด จำนวนแห่งองค์ประชุมเป็นพิเศษ

ในการประชุมปรึกษาของ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธาน ก.พ. หรือ อ.ก.พ. มีสิทธิออกเสียงอีกเสียงหนึ่งชี้ขาด

ลักษณะ ๘

การรักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๘๔ ให้นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ. รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียม แต่ต้องไม่เกินห้าสิบบาท และออกกฎ ก.พ.เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎ ก.พ. นั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๙

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๕ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญผู้ใดได้รับรารกาชอยู่ตั้งแต่ก่อนใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๗๖ และทำการหรือเคยทำการในตำแหน่งหน้าที่ราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งหัวหน้าแผนกรับรองว่ามีคุณวุฒิความสามารถที่จะรับบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้ และมีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวาว่างลง และเจ้ากระทรวงเห็นสมควรจะบรรจุในชั้นนั้นเข้าอันคับและชั้นเงินเดือนเท่าที่ได้รับอยู่ก็ให้บรรจุได้รับอนุบัติจาก ก.พ. แล้ว

มาตรา ๘๖ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดทำผิดวินัย ข้าราชการพลเรือน ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจลงโทษผู้นั้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น แต่ถ้าเป็นการทำผิดวินัยโทษสถาน ไล่ออกหรือปลดออกซึ่งผู้บังคับบัญชายังมิได้สั่งไล่ออกหรือปลดออก ต้องเสนอให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติ แล้วจึงสั่งไล่ออกหรือปลดออกได้.

ผู้เสนอสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

LIRT

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

บัญชีหมายเลข ๑

ข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์
ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ และข้าราชการพลเรือนฝ่ายรัฐสภา

ชั้น	อันดับ	ชั้น
ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา	๑	๓๐—๓๕—๔๐—๔๕
	๒	๕๐—๕๕—๖๐—๖๕
	๓	๗๐—๗๕—๘๐—๘๕
	พิเศษ	๙๐—๑๐๐—๑๑๐—๑๒๐
ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี	๑	๙๐—๑๐๐—๑๑๐—๑๒๐
	๒	๑๓๐—๑๔๐—๑๕๐—๑๖๐
ข้าราชการพลเรือนชั้นโท	๑	๑๖๐—๑๗๐—๑๘๐—๑๙๐
	๒	๒๐๐—๒๒๐—๒๔๐—๒๖๐
	๓	๒๘๐—๓๐๐—๓๒๐—๓๕๐
ข้าราชการพลเรือนชั้นเอก	๑	๓๕๐—๓๘๐—๔๒๐—๔๖๐
	๒	๕๐๐—๕๕๐—๖๐๐—๖๕๐
ข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ	๑	๖๕๐—๗๐๐—๗๕๐—๘๐๐
	๒	๙๐๐—๑,๐๐๐—๑,๐๐๐—๑,๒๐๐

บัญชีหมายเลข ๒

เงินเพิ่มพิเศษและค่าจ้างข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

- (๑) เงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในประเทศให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังและ ก.พ. จะได้อนุมัติ
- (๒) ค่าจ้างข้าราชการพลเรือนวิสามัญนั้นให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังและ ก.พ. จะได้อนุมัติ

พล.ร.ต.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ (นายกรัฐมนตรี): ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลขอเสนอ โดยมีหลักการว่าเพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เหตุผล รัฐบาลเห็นสมควรแก้ไข พระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๕ เพื่อแยกราชการการเมืองออกจากข้าราชการ พลเรือน และ ส่งเสริมฐานะของข้าราชการพลเรือน ให้มีความมั่นคงและมีสมรรถภาพยิ่งขึ้น รัฐบาลขอเสนอเหตุผลประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกคือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ใช้ อยู่เวลานั้น ได้รวมไปถึงพระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการตุลา การฝ่ายการเมือง และพระ ราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ ฝ่ายครุอยู่ด้วยแต่ทว่าในการที่เราได้เสนอ พระ ราช บัญ ญัติ ระเบียบ ข้าราชการ พล เรือนฉบับ ใหม่นี้ เข้ามานั้น ก็ได้แยกข้าราชการสองประเภทดังกล่าวนี้ออก ไป เป็นพระราชบัญญัติ อีกสอง ฉบับต่างหาก คือพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการ พลเรือน ฝ่ายการเมือง และพระ ราช บัญ ญัติ ระเบียบ ข้าราชการ ฝ่ายครุ และ นอกจากนั้นในคราวที่ได้มีการ แก้ไขพระ ราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ พลเรือนก็

ได้มาแก้ไขพระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายตุลาการด้วย ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วกฎหมายในเรื่องที่เกี่ยวกับข้าราชการนั้นก็เป็นกฎหมายที่ได้นำมาเสนอ ในขณะนั้นก็อยู่ ๔ ฉบับด้วยกัน คือฉบับที่เสนอมานี้ฉบับหนึ่ง และพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายครุซึ่งได้เสนอเข้าในวาระประชุมในวันนี้อีกฉบับหนึ่ง แล้วก็มี พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการการเมือง อีกซึ่งสภาผู้แทนยังไม่ได้พิจารณา ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ก็มีพระราชบัญญัติ ข้าราชการฝ่ายตุลา การซึ่ง กรรมมา ธิการ วิสามัญ ของสภาผู้แทนจึงจะพิจารณาเสร็จก็ยังไม่ได้นำขึ้นไปตามความหวังของรัฐบาลที่ อยากจะให้ได้ออกทันในสมัยประชุมนี้ก็คงจะทำได้ และนอกจากนั้น พระราชบัญญัติใหม่ ๆ ซึ่งท่านสมาชิกแห่งสภานี้ก็คงจะต้องการดูแลเอาใจใส่รอบคอบ เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง ที่จะให้รับหลักการ แล้ว จะ ให้ มี การแปรญัตติกัน เหล่านี้ก็แปรกันหลาย ๆ วันก็ได้ เพราะอย่างไรก็ตามออกไม่ทันสมัยประชุมนี้ ถ้าจะออกก็ต้องออกพร้อมกันหมดทั้งสี่ฉบับเมื่อรัฐบาลคิดว่าคงจะไม่ทัน เพราะฉะนั้นเมื่อสมาชิกต้องการจะตั้งกรรมมา ธิการ วิสามัญ หรือสามัญแล้วแต่สภาผู้แทน จะเห็นสม

ควรหรือจะแปรญัตติก็นักฎีกแล้วแต่สภา
นี้ จะเห็นสมควรก็แล้วกัน

ประธานพฤตสภา: พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้จะขออภิปราย

นายอรุณ แสงสว่าง วัฒนธรรม :
เมื่อได้ฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมของรัฐบาล
แล้วก็รู้สึกพอใจ แต่ข้อสังเกตซึ่งก็คอยู่
ก่อนที่จะได้ฟังคำชี้แจงของรัฐบาล นั้น
ยังมีที่จะเรียนให้ทราบได้ทราบไว้ ก็คือว่า
ในการกำหนดในมาตรา ๕ ของร่างนี้ซึ่ง
ข้าราชการพลเรือนมี ๕ ประเภทก็คงผิด
แยกไปจากพระราชบัญญัติก็เนื่องจากว่า
เราตัดข้าราชการการเมืองออกไปเสีย
อย่างที่ทำนายกรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงต่อ-
สภานี้แล้ว แล้วก็แบ่งประเภทข้าราชการ
อื่นๆ อีกเป็น ๕ ประเภท มีประเภทหนึ่ง
ซึ่งเป็นประเภทที่ ๓ ที่ว่าข้าราชการพล
เรือนฝ่ายรัฐสภา บอกว่าได้แก่ผู้ซึ่งรับราช
การในสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา อันนี้
ถ้าหากว่าเราจะได้พยายามปรับปรุง ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้รวมถึงความต้อง
การซึ่งก่อนๆ ก็ได้พยายามทำมาหลายครั้ง
หลายหนในอันที่เอาคณะกรรมการตรวจ
เงินแผ่นดิน ให้มาขึ้นตรงแก่รัฐสภาเสีย
เพราะว่าได้มีการถกเถียงและด้วยเหตุผล
นานาประการตั้งแต่หลายสภามาแล้วน่าจะ
เป็น โอกาสอันดีที่เมื่อรัฐบาลได้เสนอ

พระราชบัญญัติปรับปรุงพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใหม่ และ
เหตุผลที่เสนอนั้นก็เพื่อให้ข้าราชการมี
สมรรถภาพมั่นคงยิ่งขึ้น ซึ่งไม่ว่ารัฐบาล
ไหนเสนอขึ้นมาก็อย่างอย่างนี้ทุก ๆ ที่และ
ครั้งนั้น ๒ สภาแล้วเราก็ควรจะพิจารณาให้
รอบคอบว่าเราควรจะแยก ซึ่งชั้คักันอยู่
หรือถ่วงให้ลงรอยกันเสียที ก็คือ คณะ
กรรมการตรวจเงินแผ่นดินตาม กฎหมาย
เดิมก็ขึ้นอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเรา
จะให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไป
ขึ้นตรงต่อสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว ก็
ตรวจงานของรัฐบาลเองก็เป็นการไม่ชอบ
ก็ถึงอย่างไรคณะกรรมการจะมีจิตใจเข้ม
แข็งสักเพียงไรก็ตามแล้ว คณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดินไปตรวจ ผู้มีอำนาจก็รู้
สึกว่ายังไม่สมผลตามความมุ่งหมาย ใน
การที่สภานี้ ควบคุม ข้าราชการแผ่นดิน
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็ควรจะ
ขึ้นตรงต่อสภา เพราะในฐานะที่สภา ควบคุม
ซึ่งอันนี้เป็นอันสำคัญอันหนึ่ง ซึ่ง
อยากจะเรียนให้สภานี้รับความคิดเห็น เพื่อ
จะได้ปรับปรุงให้ข้าราชการมีสมรรถภาพ
และมั่นคงยิ่งขึ้น ตามที่รัฐบาลเสนอมา
พล.ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ
ร.น.(นายกรัฐมนตรี): โดยที่การพิ-
จารณาพระราชบัญญัตินี้รัฐบาลไม่ได้ปราย-

รตนาที่จะเสนอพิจารณารวดเดียว เพราะ
 ฉะนั้นข้อข้องใจของท่าน สมาชิกมีข้อสัง
 เกตประการใดก็เป็นเรื่องที่เราไปพูดกันใน
 กรรมการได้ซึ่งเป็นเรื่องการแปรญัตติ
 ได้ รัฐบาลจึงใคร่ร้องขอแต่เพียงว่าใน
 หลักการที่จะปรับปรุงกฎหมายเหล่านี้
 ท่านสมาชิกเห็นสมควรหรือไม่และถ้าท่าน
 เห็นแล้วแล้วเราก็รับรับหลักการ ตั้งกรร
 มาธิการวิสามัญขึ้น เพราะ ร่างนี้ เป็น เรื่อง
 ใหม่ แล้วก็กำหนดการแปรญัตติก็นักพิ
 จารณา ข้อข้องใจทั้งหลายทั้งว่่างของท่าน
 ก็ไปว่ากันในกรรมการถ้าเช่นนั้นก็ต้องจะ
 ประหยัดเวลาของสภาเป็นอันมากถ้าเรา
 พิจารณาเวลานี้ก็คือน่าจะแก้ไขหรือไม่แก้
 ไข กฎหมายที่มีอยู่เวลานี้ ถ้าสมควรแก้ไข
 ไขก็น่ารับไปแล้วตั้งกรรมการ

นายจินดา พันธุ์จินดา: หลัก
 การบางส่วนของพระราชบัญญัตินี้ ข้าพ
 เจ้ารู้สึกไม่เห็นด้วย เป็นต้นว่าชั้นข้าราชการ
 เรามีความจำเป็นอย่างไร ต้องยกชั้น
 ข้าราชการไว้ ให้มีชั้นพิเศษ ชั้นเอก ชั้น
 โท ชั้นตรี และชั้นจัตวา ซึ่งเป็นเรื่อง
 แบ่งแยกชั้นข้าราชการโดยใช้เหตุ จริงอยู่
 คนเราจะเสมอกันไม่ได้ แต่ว่าเราจะมีสูง
 ต่ำกันคือเสมียนพนักงาน หัวหน้ากอง หัว
 หน้การมก็สูงต่ำกันอยู่แล้วแล้วทำไม จะมี
 ชั้นชั้นนี้อีก ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะเป็นของฟุ่ม

เฟื่อยและอาจจะเป็นของที่ตก ค้างมาจาก
 กระบอบเก่า คือข้าพเจ้าจำได้ว่าร่างพระ
 ราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่ง
 ร่างในสมัยหม่อมเสนีย์ เป็น นายกรัฐ
 มন্ত্রนั้นได้ตัดชั้นของข้าราชการ พล
 เรือนออกหมดทีเดียว เป็นการเหมาะสมกับ
 ระบอบประชาธิปไตย แท้จริงทีเดียว นี่
 เป็นหลักการไม่ใช่ข้อสังเกต ไม่ใช่ข้อคิด
 หรือตักตักอะไร ถ้าหากว่ารัฐบาลชี้แจง
 ให้เป็นที่หายความข้องใจ ข้าพเจ้าจะยกมือ
 ให้ ถ้าชี้แจงไม่หายข้องใจสงสัยแล้วก็รับ
 ไม่ได้ เพราะนี่เป็นมรดกตกค้างมาจาก
 ของเก่า มีหัวหน้ากอง มีเสมียนอะไรอยู่
 แล้ว ชั้นมีความจำเป็นอย่างไร นอกจาก
 นี้ยังมีอีกสองสามแห่งที่ข้าพเจ้าข้องใจจะ
 เอาไปแปรญัตติในชั้นกรรมการ อย่าง
 เช่น คำว่า ระบอบ รัฐธรรมนูญนั้น เรา
 ควรจะได้ใช้ระบอบ ประชาธิปไตยดีกว่า
 เพราะมันดีได้ เช่นระบอบ เผด็จการ
 ของนาซีก็มีรัฐธรรมนูญ ถ้าเราใช้ระบอบ
 ประชาธิปไตยแล้วมันไม่ดี เหล่านี้เป็น
 ต้น

พล.ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวา
 สวัสดิ์ ร.น (นายกรัฐมนตรี) ข้ออภิ
 ปรายของท่านสมาชิกทั้งหลายเหล่านี้แปร
 ญัตติได้ทั้งสิ้น ที่พระราชบัญญัติ ที่เสนอ
 มานี้มีหลายเรื่องหลายราวมากเป็นต้นว่า

จะแก้สักมาตราเดียวเราก็รับหลักการ ได้ ในการที่จะ ชักช้า ก็จะเป็น การ กินเวลา นานไปส่วนท่านจะแก้ไขอย่างไรในกรร มาธิการเขาจะรับฟัง ก็เมื่อเป็นเช่นนั้น แล้วก็ควรจะไปว่ากัน ในชั้นกรรมาธิการ ซึ่งจะสะดวกกว่าในชั้นนี้แม้แต่เพียงว่า ถ้า กฎหมายที่ใช้ อยู่ในเวลานี้แม้แต่ มาตรา เดียวถ้าหากว่าจะต้องแก้ไข เราก็รับหลัก การได้ ส่วนในข้อข้องใจของท่านที่อภิปรายมานั้นควร จะได้ ไปแปรญัตติ ซึ่งจะ ได้ผลที่แน่นอนและหนักแน่นกว่า.

หลวงอรรถกถยาณวินิจ: ข้าพเจ้า คิดว่าก่อนที่จะได้ผ่านไปในั้น มีเรื่องสำคัญ อยู่อันหนึ่งว่า ทำไมคำว่าพระราชบัญญัติ ข้าราชการพลเรือนนั้น ไม่ใช่ข้าราชการ พลเรือนจริง ๆ คงว่า เพราะว่ามีพระราช บัญญัติ ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการ ฝ่ายครู ข้าราชการ อื่น ๆ ซึ่งมีอีกพระ ราชบัญญัติ หนึ่งแต่ละพระราชบัญญัติ นั้นจะตามหลังมา ข้าพเจ้าคิดว่าในฐานะ และในโอกาสที่เราจะสร้างพระ ราชบัญญัติ ข้าราชการ พลเรือนแล้วก็ควรจะได้ เป็นพระราชบัญญัติ ข้าราชการพลเรือนที่ แท้จริงซึ่งควรจะเป็นประ มวลเข้ามา เป็น เล่มเดียวกัน ส่วนที่จะ แยกและกันเป็น แขนงอย่างไรก็ว่ากันเป็นแขนง ๆ ไป เช่นนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าราช การแผ่นดิน

ก็คงจะเป็น ไป โดยมี ระเบียบเรียบร้อย ซึ่งน่า จะ ได้รวบรวม เป็น ประมวลกฎ- หมายขึ้น ซึ่งข้าพเจ้า ได้เห็นต่างประเทศ เขาได้รวบรวมเป็น ประมวล กฎหมายขึ้น และทำไมเราจะ ทำกัน อย่างรีบด่วน ใน เวลานั้น จะทำกันเสียทีเดียวไม่ได้หรือ ข้าพ เจ้าขอเรียนตามรัฐบาลดังนี้.

พล.ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวา- สวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี): คือ เหตุผลที่รัฐบาลไม่ได้รวบรวมข้าราชการ เข้าไว้ในพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันใน ทุกประเทศทำนองที่เรียกว่าประมวลนั้นก็ โดยเป็นนโยบายและความมุ่งหมายของการ ปกครองใน ระบอบนี้ที่ได้พยายามแยกใน เรื่องอำนาจฝ่ายตุลาการ อำนาจการเมือง และอำนาจประจำออกไว้ต่างหาก การที่ รวมกันไปในการเขียนย่อมนำ ได้ ติวยาก เป็นต้นว่าหมวดวินัยข้าราชการตุลา การ มีวิธีการอีกอย่างหนึ่ง ข้าราชการการเมือง มีวิธีการอีก อย่าง หนึ่งแม้แต่ ข้าราชการ ฝ่ายครูเขาก็มีวิธีการ อีกอย่าง หนึ่ง มีอีก หลายอย่างถ้าประมวลกันเข้าแล้วก็เท่ากับ กฎหมาย ๔ ฉบับ รวมกัน นั้นเอง หาก ได้ เป็นประมวลที่แท้จริงไม่ วินัยข้าราชการ พลเรือน วินัยข้าราชการตุลาการวินัย ข้าราชการฝ่ายครูซึ่งหาประโยชน์มิได้ ทำให้ มีการมองตไปว่าเราให้อำนาจทั้งสามฝ่ายนี้ ไปพัวพันกันยุ่งเหยิงควรแยกออกไว้คนละ

ฉบับไม่ประมวล รวมกัน นั้น เป็นการ
เหมาะสมแล้ว

นายสนิท เจริญรัฐ : หลักการ
ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อ ปรับ
ปรุงร่างพระราชบัญญัติข้าราชการพล
เรือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ข้าพเจ้ายังสงสัย
ว่ายังไม่ เหมาะสมจึงขออภิปราย ใน ข้อ
สารสำคัญคำว่าเหมาะสมเมื่อได้อ่านเหตุ
ผลแล้วรัฐบาลชี้แจงว่าเมื่อแยกข้าราชการ
การเมือง ออกจาก ข้าราชการพลเรือน
และส่งเสริมฐานะข้าราชการพลเรือนให้มี
ความมั่นคงและมีสมรรถภาพยิ่งขึ้นข้าพเจ้า
เข้าใจว่าเหตุผลนั้นแคบไป ความนึกคิด
ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าข้องใจคำว่าสมรรถ
ภาพและประสิทธิภาพซึ่งเป็นคำสำคัญซึ่ง
จะขออภิปรายต่อไปนี้ ขอให้คิดว่าภาวะ
เหตุการณ์ในปัจจุบันนี้เท่าที่เกี่ยวกับราช
การเรี่ยไรมทราบและปันกันมาแล้วว่าราช
การต่าง ๆ กำลังจะผันแปรไปหมดเพราะ
ปัญหาเรื่องคน เรานี้มาถึงคำว่าคำกรอง
ชีพสูงความ บั่น บ่วน ทาง เศรษฐกิจเป็น
เหตุให้งานไม่เดินขึ้น นั้น อาจ จะ มีความ
จริงอยู่ไม่น้อยข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลาย
ระลึกว่าราช การ แผ่นดิน ใน ขณะนี้ ซึ่ง
ผ่าน สงคราม ใหญ่ และมีผลร้าย ของ สง
ครามต่อเนื่องมาสองปีนี้อย่างรุนแรงกับ

ลักษณะของราชการแผ่นดินเมื่อประมาณ
๑๐ หรือ ๑๐ กว่าปีมาแล้วเหมือนกัน
ข้าพเจ้าเห็นว่าไปคนละเรื่อง เมื่อ ๑๔ -
๑๕ ปีมาแล้วราชการแผ่นดินกำลังอยู่ใน
ระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อ บัดนี้ผ่าน มา
๑๐ กว่าปีแล้วข้าราชการก็ไม่ได้ดีขึ้นยัง
อยู่อย่างเก่าเป็นอันมากข้าพเจ้ากล้าที่จะ
กล่าวว่าเป็น ส่วน มาก หรือ เป็น อัน มาก
ไม่ได้ก้าวตามเหตุการณ์ของโลกและของ
สภาพงานที่เปลี่ยนแปลง ไปเพราะฉะนั้น
ร่างพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าทักว่ารัฐ-
บาลจะแก้ไขให้เหมาะสมนั้นข้าพเจ้ายังสง
สัยในประการสำคัญที่สุดข้าพเจ้าอยาก จะ
พูดถึงการเลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่ง เพื่อ ยก
ตัวอย่างให้เห็นว่าร่าง พระราช บัญญัติ นี้
จะเหมาะสมหรือไม่เพียงไร ข้าพเจ้าเห็น
ว่าในการวางวิธีการบรรจุแต่งตั้งกับการ
ถอดถอน ปลด ไล่ออก ก้าวางคล้าย ๆ
อย่างเก่าก็พอไปได้ ใน ระหว่างหัวกับ
ท้าย คือการ เลื่อน ชั้น เลื่อนตำแหน่งนั้น
ข้าพเจ้ายังรู้สึกว่าเป็นไปอย่างเก่า ถ้อยคำ
ที่ใช้ในพระราชบัญญัติมาตราที่เกี่ยว ของ
นี้ว่าหัวหน้างานก็จะได้พิจารณาถึง คุณ
วุฒิและสมรรถภาพ ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องที่
จะถือหลักมาตรฐานทั้งสองประการ นั้น
แต่ขอให้ถือถือว่าคนเรา มี ศักยภาพ และมี

สมรรถภาพเขา อาจจะไม่ใช้วุฒิ และสมรรถภาพให้เกิดประสิทธิภาพก็ได้ ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้เพราะเหตุว่าเมื่อได้ไปตามกระทรวง ทบวง กรม หลาย ๆ แห่งก็แลเห็นเหมือนสมัยเก่า ๆ คือทำงานกันล่าช้า หนังสือแต่ละฉบับจะผ่านจากโต๊ะหนึ่ง ไปยังอีกโต๊ะหนึ่งในห้องเดียวกันก็กินเวลา ๒-๓ วันนั่นมัน ไม่ใช่เรื่อง สมรรถภาพ เป็นเรื่องประสิทธิภาพ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีถ้อยคำสำคัญบรรจุไว้ในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งและในทางวินัยบ้างเลย รัฐบาลอาจจะเข้าใจว่า คำว่าสมรรถภาพกิน ความ รวมถึง ประสิทธิภาพด้วย แต่ข้าพเจ้าเข้าใจตรงกัน ข้ามการมีสมรรถภาพอาจไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ ดังจะได้เห็นจากทั่ว ๆ ไปนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้พูดเล่นคำหรือเล่นอักษร พูดจากความสังเกต ในมาตราที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่ข้าพเจ้ากล่าวถึงนี้ ในส่วนที่ว่าด้วยวินัยก็มีอยู่บ้าง ในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ แต่ที่เขียนไว้นั้นก็เป็นอย่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับเก่า และเราก็ได้เห็นผลของการปฏิบัติราชการดังที่บันทึกอยู่ทั้งเมืองเวลานั้นนั้นเป็นอย่างไร แล้วเราก็เอาหลักการมาว่าปรับปรุงแก้ไข ให้เหมาะสมแก่

กาลสมัยข้าพเจ้าว่าไม่ใช่ ถ้าจะพูดโดยไม่มีหลักฐานยืนยันต่อหน้าก็อาจจะพูดได้ว่าราชการหลาย ๆ หน่วยเวลานี้เกิดขึ้นมากรวดเร็วฉับพลัน แต่ข้อที่อ้างเช่นนั้นก็เพราะมีเสียงกล่าวอ้างว่าเกิดขึ้นเพราะเงินค่าน้ำชา ไม่ใช่ผลของประสิทธิภาพที่ เหตุผลอีกข้อหนึ่งที่กล่าวถึงเหตุผลในการแยกข้าราชการประจำออกจากข้าราชการการเมือง ข้าพเจ้าก็ยังเข้าใจบ้างคือเรื่องนาย ก. ว. ยังกองดำรงตำแหน่ง ประธาน ก.พ. ข้าพเจ้าเข้าใจว่ารัฐบาลอาจจะเห็นความจำเป็นอยู่บ้างในขณะนี้ ซึ่งเป็นความจำเป็นที่มีเหตุผลคล้าย ๆ กับเมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ ๆ หรืออย่างไร ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ แต่ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าจะให้ดีแล้ว ประธาน ก.พ. ควรจะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ คือข้าราชการบ้านานู ซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่นับถือ ของข้าราชการทั้งหลาย นั่นก็เหมือนจะสร้างความมั่นคงให้แก่ข้าราชการมากกว่าที่นี้ เกี่ยวเนื่องกับเรื่องวินัยที่ข้าพเจ้าว่าร่างนี้ ยังไม่ได้เขียนไว้เหมาะสมตามหลักการที่ รัฐบาลเสนอนั้นมีเป็นต้นว่าบาง มาตรา บอกว่ายกมาจาก ของเก่า ข้าพเจ้าจะต้องสนับสนุนระบอบรัฐธรรมนูญ และต้องพยายามชี้แจงให้คนในบังคับบัญชานี้ หรือ

คนในอำนาจ คือคนในบ้านเข้าใจและเลื่อมใสระบอบรัฐธรรมนูญนี้ ค้ำยันมาตราชั้นซึ่งยกมาจากพระราชบัญญัติเก่า ข้าพเจ้าอยากจะถามว่า ชาวอุทฺตลที่เกิดขึ้นซึ่งเชื่อสายได้ผ่านมาประมาณปีเศษนี้ ใครบ้างจะเป็นผู้รับผิดชอบ พுகถึงในตำแหน่งประชาชนในประเทศไทยเรา ข้า-ราชการหรือครอบครัวหรือพวกพ้องเป็นชนชั้นเดียวที่ได้รับการศึกษามากกว่าผู้อื่น และชนชั้นเองเป็นผู้นำประชาชนข้าราชการและครอบครัว พุกหรือเชื่อหรือทำอะไรลงไปทางไหนแล้ว ประชาชนก็พลอยเฮลละโลตามไปด้วย ทินถ้าหากว่าพระราชบัญญัติ มาตราอย่างเดียวกันนี้มีที่ใช้อยู่เวลานี้ใน พระราช บัญญัตินี้ได้ผลจริงในทางปฏิบัติแล้ว ชาวอุทฺตล เช่นว่านั้นจะเกิดขึ้นได้หรือ ถ้าข้าราชการและครอบครัว ไม่พลอยเป็น ไปด้วย นี้เป็นข้อควรสังเกตเป็นอย่างยิ่งในการที่รัฐบาลจะอ้างว่า พระราช บัญญัติ ฉบับนี้เหมาะสมแก่กาลสมัย ด้วยเหตุที่ได้มีข้อความหลายประการดังกล่าวนี้เป็นต้น ในมาตรา๔๘ จริงอยู่ในมาตรา ๔๘ บอกว่า ข้าราชการ พลเรือน ต้อง ตั้งใจ ปฏิบัติตามนโยบายของ รัฐบาล โดยเคร่งครัด ที่ให้เกิดผลดีและความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวังผล ประ

โยชน์ของราชการแก่เขาระมัดระวังอย่างล่าช้าก็ได้ไม่ต้องรีบ อย่างวันหนึ่งงานควร จะเสร็จแต่ว่าเอาไว้เสร็จพรุ่งนี้ก็ได้แล้วก็เป็นพรุ่งนี้ นี่เป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าเน้นเรื่องใช้ คำว่า สมรรถภาพ หรือ ประสิทธิภาพต่างกัน และมาตรา ๕๐ บอกว่า ข้าราชการพลเรือนต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้เขาอุทิศให้ แต่ว่าผลของงานก็เป็นอย่างที่เราเห็น ๆ กัน ประเด็นทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเรียนที่ประชุมนี้ไม่ใช่มุ่งหมายที่จะคัดค้านตามเจตนาคีของรัฐบาล ผู้ซึ่งพยายามที่จะแก้ไขปรับปรุงเครื่องจักรกลอันสำคัญที่สุดในโครงร่างแห่งรัฐ คือข้าราชการพลเรือนให้ดีขึ้น ข้าพเจ้าไม่มุ่งหมายจะคัดค้าน ให้ตก ไปแต่ว่าเป็นการชี้ก็โดยคำนึงว่าการแก้ไขทั้งหมดที่มีอยู่ในมือพวกเราในขณะนี้ เหมาะสมกับกาลสมัยเมื่อครั้งประมาณ ๑๐ ปีมาแล้วหรือยัง ซึ่งเป็น โลก ของอาตอมิถแล้ว ราชการพลเรือนใน นานา ประเทศที่เราได้สัดกับรับ พัง ได้เปลี่ยนแปลง ไปตามกาลเวลามากมายหลายสถาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงหวังใจว่ารัฐบาลควรจะได้ชี้แจงข้อข้องใจของข้าพเจ้าเพื่อประโยชน์ในการที่สภานี้จะพิจารณาปรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ดำเนินการต่อไป

พล. ร.ต. ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี): ข้ออภิปรายของท่านสมาชิกนั้นก็เป็นการรับ อยู่ในตัวว่าท่านควรจะต้องรับหลักการ เพราะว่าท่านได้อ้างว่ากฎหมายที่ได้ใช้ อยู่เวลานี้ไม่ใช่อ่างนั้นไม่ใช่อ่างนี้ รัฐบาลไม่มีอะไรอธิบาย คือท่านบอกแล้วว่ามันไม่ดี เมื่อไม่ดีเราจะแก้ไขให้ รัฐบาลก็แก้แบบนี้ ถ้าท่านเห็นว่ายังไม่ดีพอ จะแก้ไขให้ดีขึ้นอย่างไรก็แก้ปัญหามา มัน อยู่ในตัว ที่ท่านอภิปรายคือสนับสนุนรับ หลักการนั่นเอง

นายประทุม รมยานนท์: ข้าพเจ้า เรียนถามรัฐบาลสักหน่อยว่าก่อนที่จะมีการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา นั้น รัฐบาลได้พิจารณาในทำนองของ ก.พ. บ้างหรือเปล่าว่า ก.พ. นั้นมีความจำเป็น เพียงไรการที่ยกร่างมาให้มี ก.พ. ต่อไป อีกนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าในเรื่อง ก.พ. ไม่จำเป็นต้องมีเลย ทั้งนี้เพราะเหตุว่า ก.พ. เท่าที่ข้าพเจ้าเคยผ่าน มาแล้ว ไม่ทำประโยชน์ให้เท่าใดนักไม่คุ้มกับเงินที่มีค่าใช้ จ่ายสำนักงานเลขาธิการ ก.พ. และถ้าตัด ให้ไปอยู่ในอำนาจของเจ้ากระทรวงแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่ามีผลดีกว่า เป็น อยู่ในเวลานี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียน ถามว่า ถ้า

หากจะตัด ก.พ. ออกเสียแล้วให้เป็นอำนาจของเจ้ากระทรวงดำเนินงานทั้งนี้ รัฐบาลจะขัดข้องหรือไม่

พล. ร.ต. ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี): คือความคิด เห็นของท่านสมาชิกประการใดนั้นก็มีความเห็นที่ขอแปรญัตติได้ แต่ถ้าจะถามรัฐบาลแล้ว รัฐบาลก็ไม่เห็นชอบด้วยใน การที่จะตัด เพราะเหตุว่าถ้าท่านได้อ่านพระราชบัญญัตินี้โดยละเอียดเรียบร้อยแล้ว ท่านย่อม จะเห็นได้ว่าอำนาจของ ก.พ. เท่าที่มีอยู่ นั้นเป็นอำนาจทั่ว ๆ ไปหลักส่วนใหญ่ก็ ไปตกอยู่กับ อ.ก.พ. กระทรวงและ อ.ก.พ. กรมทั้งสิ้น แต่อำนาจเรื่องหลักสูตรเรื่อง การสอบไล่ก็ดี การควบคุม ระเบียบ โทษ ตามกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ จะแตกต่างกันหรือไม่ก็ย่อมจะเห็นได้ว่าเป็น อำนาจทั่ว ๆ ไปซึ่งจะต้องมีคนกลางสำหรับในการที่จะต้องรักษาระดับให้เหมือนกันหรือให้ได้รับความเที่ยงธรรมด้วยกัน คือราชการส่วนต่าง ๆ ถ้าแม้ว่าเราตัด ก.พ. ออกไปแล้วประการแรกก็ไม่มีเจ้าของเรื่อง และการรักษาระดับ ความยุติธรรมทั่ว ๆ ไปก็ไม่มีเจ้าของเรื่อง ก็กิจการ ก็จะเป็นว่ากระทรวงหนึ่งปฏิบัติ อย่าง หนึ่ง อีกกระทรวงหนึ่งก็ปฏิบัติ อีก

อย่างหนึ่ง ความเหลื่อมล้ำต่ำสูง ในระหว่างราชการ ก็จะเกิดขึ้น ได้เพราะฉะนั้น ก. พ. ซึ่งถือว่าเป็นเจ้าของเรื่องเป็นผู้ดำเนินการเตรียมพระราชบัญญัติขึ้น และดำเนินการทั่ว ๆ ไปไม่ก้าวไม่ถอย ในการบริหารเพราะว่าเจ้าของเรื่องยังมีอยู่และข้อเสนอของท่านนั้นและคำอธิบายของรัฐบาลก็ซึ่งรัฐบาลก็ยอมที่จะมีผู้แทนเข้าไปนั่งในการที่จะโต้เถียงและให้เหตุผลต่อท่านสมาชิก

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี: ก่อนจะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้ อยากจะขอเรียนถามท่านนายก ฯ ในประเด็นสำคัญสักข้อหนึ่งในการที่จะแยกเอาครูออกไปจากพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน นั้นนั้นอยากถามว่ารัฐบาลเห็นเหตุผลความจำเป็นในการ แยกครู ออกจากข้าราชการพลเรือน คือถ้าหากว่าแยกข้าราชการ ฝ่าย บริหารนิติบัญญัติและตุลาการเป็นหลักที่นานาประเทศเขาทำกันทั่วไปก็ข้าราชการพลเรือน ก็เป็นเสรีไม่ต้องอยู่ในอาณัติใด ๆ ส่วนทหารก็เป็นความจำเป็นและจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าแยกออกไปแล้วมันก็จะไปไม่รอดสำหรับศึกษ

สำหรับศึกษธิการอำเภอมีจำนวน ๔๐๐ กว่าคน รัฐบาลจะหมุนเวียนคน ๆ เดียวให้มีหน้าที่ทั้งสองทาง ก็ว่าเหมือนพนักงานต่าง ๆ บางที่จะขึ้นเป็นครูก็ไม่ได้ จะสอบภาวะโรงเรียนก็ต้อง อาศัยศึกษธิการจังหวัด จะแยกฝ่ายครูเป็นฝ่ายวิชาการ ฝ่าย ธุรการ ก็แยกกัน ไม่ออกอยากจะเรียนถามความจำเป็น เพราะเหตุว่าที่รัฐบาลแยกครูออกจากพระราชบัญญัติ นี้มีความจำเป็นและคุณประโยชน์ที่จะได้รับความก้าวหน้า หรือมีประโยชน์ในทางได้ประการใดบ้าง ขอความกรุณาชี้แจงด้วยจะเป็นพระคุณ

พล.ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวา—สวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี): รัฐบาลขอโทษที่จะชี้แจงต่อผู้อภิปรายเมื่อกี้ว่า ความประสงค์ในการที่แยกพระราชบัญญัติฝ่ายครูนั้น ในแนวความคิดครั้งที่ท่านอยู่กระทรวงศึกษธิการ ดูเหมือนท่านปรารถนาอย่างยิ่งในการที่จะส่งเสริมสมรรถภาพและฐานะของครู และที่จำได้ดูเหมือน ท่านเสนอว่า พระราชบัญญัตินำ เหน็จบ้านาญ ควร สงวนให้เป็น พิเศษกว่าข้าราชการพลเรือนอื่นทั้งในแนวความคิดเหมือนกัน ก็อาชีพครูเป็นอาชีพที่ต่ำต้อย แต่ความสำคัญทางครูมีอยู่มาก

แล้ว นอกจากนั้น กระทรวงศึกษาธิการ
เช่นเดียวกับกระทรวงยุติธรรม คือมีข้าราชการ
ที่เป็นครู เป็นส่วน มากกว่า ข้าราชการที่เรียกว่าฝ่าย
ราชการเมื่อเช่นนั้น แล้ว การที่จะ ใช้พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน ซึ่ง ใช้บังคับ แก่ข้าราชการ
ประจำ หรือที่เรียกว่าฝ่ายราชการ ทั้งสองอย่าง ก็ทำให้ตัดความเจริญ
แล้ว ความแสดงสมรรถภาพในการ
บริหารงาน ของ ทางฝ่ายครู เขาเช่นนั้น
รัฐบาลเห็นว่าในเรื่องการยกย่องฐานะ
ของครู การ ปฏิบัติงาน ของครูตลอดจน
กระทรวง สมรรถภาพ ของครูก็สมควร
ได้รับความไคร่ครวญเป็นพิเศษ ตลอดจน
ความสำคัญของ ครู ซึ่งถือว่าเป็นตัวจักร
ใหญ่ และ แรกในการจัดการ กิจการบ้าน
เมืองในส่วนที่เกี่ยวกับวางฐานให้เป็นไป
ด้วยดี เช่นนั้นรัฐบาลได้เห็นมีนโยบาย
แยกไปให้เป็นความสำคัญเป็นพิเศษ และ
วางบทบัญญัติ ให้เหมาะสม ที่จะ ปฏิบัติ
งาน ของฝ่ายครู นี้ให้ ได้สมรรถภาพและ
รักกุ่มตียงขึ้น ก็เป็นนโยบายและแนว
ความคิดที่จะส่งเสริมดังที่ ได้เรียนมานี้

นายบรรจง ศรีจรูญ: ความจริง
หลักการ หรือสาระสำคัญของร่างพระราช
บัญญัตินี้ก็มี หลักเดียว คือปรับ ปรับกฎ-
หมาย ระเบียบ ข้าราชการพลเรือน ให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น และเท่าที่ข้าพเจ้าได้

ฟัง ๆ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติอภิปรายทั้ง
สิ้นแล้ว ก็ทุกท่านไม่ได้คัดค้านหลักการ
ที่จะแก้ไขนี้ สรุปได้ว่าทุกท่านก็ไม่ได้คัด
ค้านหลักการที่จะแก้ไขกฎหมายนี้ หมาย
ความว่าทุกท่านก็คงเห็นช่วยในการแก้ไข
ส่วนที่จะแก้ไขอย่างไร ก็คงไปว่ากันใน
ชั้นกรรมวิธีการซึ่งรัฐบาลก็เปิดโอกาสให้
ซึ่งอย่างกว้างขวางจะยืดเวลาถึงสมัยหน้า
แก้ไขแต่สำหรับตัวข้าพเจ้าเองเห็นช่วยใน
หลักการว่าในรายละเอียดไม่เห็นด้วยทุก
มาตราแต่ข้าพเจ้าก็ต้องใช้สิทธิในการแปร
ญัตติต่อไป จึง คิดว่าเป็นเวลาพอสมควร
แล้วข้าพเจ้าขอเสนอขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย

ประธานพฤษภา: ข้าพเจ้าขอ
ให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรจะรับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานพฤษภา: ผู้ใดไม่เห็น
ด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานพฤษภา: ส่วนมากแล้ว
เป็นอันว่ารับหลักการแห่ง ร่างพระราช
บัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป กรรมมาธิ-
การละครบสามัญหรือวิสามัญ
พล.ร.ต.ถวัลย์ ชำรงนาวา-
สวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี)

LIART

Legislative Assembly of Thailand Repository of Thailand

๑๓๒๘

รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการจำนวน
๑๑ คน

ประธานพหุฒิสภา: รัฐบาลขอ
เสนอตั้งกรรมาธิการจำนวน ๑๑ นาย
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชุมเห็น
ด้วยตามนี้

พล.ร.ต.ถวัลย์ ชำรงนาวา-
สวัสดิ์ ร.น.(นายกรัฐมนตรี): ตามที่กฎ
หมายชุดหรือกฎหมายหมู่ ๔ ฉบับนี้ควร
จะได้พิจารณาในกรรมาธิการชุดเดียว
กัน รัฐบาลจึงได้เสนอตั้งเอาไว้จำนวนที่
เรียกว่าค่อนข้างจะมาก คือ ๑๑ คน รัฐบาล
ขอเสนอในที่นี้ ๕ ท่าน ซึ่งเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ เพื่อประ
โยชน์สำหรับท่านสมาชิกจะได้เสนอเพื่อ
ที่จะได้พิจารณาในพระราชบัญญัติอื่น ๆ
ด้วย รัฐบาลขอเสนอ นายทอง อินทร์
ภวิพัฒน์ นายวิโรจน์ กมลพันธ์ พระยา
รักษประจิตธรรมจรัส นายอภัย จันทวิมล
และหลวงพิณฑพัฒนามาศย์ ทาง ก.พ.

นายถวิล อุดล: ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายไต้ ปาณิกบุตร

มีสมาชิกรับรอง

นายบรรจง ศรีจรูญ: ข้าพเจ้าขอ
เสนอ นายประทุม รมยานนท์

มีสมาชิกรับรอง

นายประเสริฐ ศรีจรูญ: ข้าพเจ้า
ขอเสนอ พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี

มีสมาชิกรับรอง

หลวงประสิทธิ์นรกรรม: ข้าพเจ้า

ขอเสนอ นายไสว อินทรประชา

มีสมาชิกรับรอง

นายประทุม รมยานนท์: ข้าพ-
เจ้าขอเสนอ นายบรรจง ศรีจรูญ

มีสมาชิกรับรอง

นายอรุณ แสงสว่างวัฒนะ: ข้า
พเจ้าขอเสนอ นายสุกิจ นิมมานเทมิน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานพหุฒิสภา: กรบ ๑๑ คน
แล้ว ขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ

เลขานุการรัฐสภา: รายชื่อกรร
มาธิการ

๑. นายทองอินทร์ ภวิพัฒน์
๒. นายวิโรจน์ กมลพันธ์
๓. พระยารักษประจิตธรรม
จรัส
๔. นายอภัย จันทวิมล
๕. หลวงพิณฑพัฒนามาศย์
๖. นายไต้ ปาณิกบุตร
๗. นายประทุม รมยานนท์
๘. พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี
๙. นายไสว อินทรประชา
๑๐. นายบรรจง ศรีจรูญ
๑๑. นายสุกิจ นิมมาน-
เทมิน

พล.ร.ต. ถวัลย์ ธำรงนาวา-
สวัสดี ร.น.(นายกรัฐมนตรี) ไหน ๆ
ก็จะออกในสมัยประชุมนี้ไม่ทันแล้ว รัฐ
บาลขอเสนอให้แปรญัตติกายใน ๗ วัน
ถ้าไม่พอจะขยายออกก็ได้ เพราะว่าออก
ไม่ทันในสมัยประชุมนี้

ประธานพฤษภา:รัฐบาลเสนอ
แปรญัตติกายใน ๗ วันไม่มีผู้ใดทักท้วง
ถือว่าที่ประชุมตกลงตามนี้

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายกร พ.ศ. ๒๔๙๐

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (รัฐ-
มนตรี) รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายกร พ.ศ.
๒๔๙๐ โดยมีหลักการว่า ให้มีกฎหมายว่า
ด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายกร สำหรับ
เหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามที่
รัฐบาลเห็นสมควร ให้มีพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายกร โดยแยกข้าราชการ
ฝ่ายกร ออกจาก พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน เพื่อให้การ
ปฏิบัติงานในทางฝ่ายกร ได้ดำเนินไปโดย
เหมาะสมแก่สภาพความเป็นอยู่ของกร และ
เพื่อเหมาะสมแก่ฐานะของ ข้าราชการกร
ให้มีความมั่นคงและมีสมรรถภาพยิ่งขึ้น

นายอรุณ แสงสว่าง วัฒนธรรม :

ตามเหตุผลที่ รัฐบาลได้ชี้แจงว่า ต้องการ
แยกเอาข้าราชการฝ่ายกรออกจากข้าราชการ
พลเรือนนั้นยังไม่น่าจะเป็นไปได้ การที่
ชี้แจงมาในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนเกี่ยวพันกัน เหตุผลที่ท่านได้
แถลงว่าแยกข้าราชการทหารการเมืองออก
แยกข้าราชการฝ่ายตุลาการออก นั้นเป็น
การเห็นชอบด้วย เพราะเราแยกตามอำนาจ
ต่าง ๆ ก็อำนาจอธิปไตยตามรัฐธรรม-
นูญ แต่ว่าในพระราชบัญญัติ ครุนี้ก็
ข้าราชการพลเรือนซึ่ง ควร จะรวมกันไว้
ทั้งที่ได้มีสมาชิกอภิปรายกันในญัตติก่อน
นั้นก็เห็นเหตุผลซึ่งพาดพิงถึงกัน ที่ควร
จะรับฟังไว้เพราะถ้าเราจะรับกันในหลัก
การที่ว่าเราควรมี พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการต่าง ๆ นั้นแล้วต่อไป
เราก็คงจะต้องมี พระราชบัญญัติฝ่าย
แพทย์หรือฝ่ายตำรวจหรือฝ่ายรัฐพาณิชย์
อะไรอีก เพราะแต่ละฝ่ายก็อาจจะมีเหตุ
ผลเป็นพิเศษของตนเองตามที่ท่านนายกร
รัฐมนตรีได้แถลงมาเมื่อกัน ด้วย เพราะ
ฉะนั้นเหตุผลอย่างนี้ยังรู้สึกที่เราควรจะ
ออกกันหรือจะรวมกันดี การที่จะให้กฎ
หมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
ให้มาอยู่ในหมวดหมื่นเดียวกันนั้นย่อม
จะดีกว่าที่จะปล่อยให้แยกออกไปเป็น

ฝ่าย ๆ และยิ่งกว่านั้นข้อเท็จจริงในการปฏิบัติราชการในส่วนภูมิภาคอาจจะเห็นได้ชัดแต่ในส่วนกลางอาจจะไม่ปรากฏ พวกครูนี้ท้องถิ่นแก่อำเภอขึ้นแก่จังหวัด ถ้าหากว่าพวกเราไปแยกกฎหมายออกเป็นคนละฝ่ายเสียแล้ว บางการเคารพ การชนต่อกันนั้น อาจจะไม่ถึงอาจจะเกิดการขัดแย้งต่าง ๆ อย่างพวกครูทางอำเภอเวลาจะปกครองก็ปกครองได้ยากแต่เวลาจะใช้กลับใช้เขาแต่เวลาจะให้ความดีความชอบเขาก็ทำไม่ได้เพราะคนละฝ่าย. เพราะฉะนั้นหลักการที่เสนอมานี้จึงเห็นว่าไม่ชอบด้วยเว้นแต่รัฐบาลจะได้ชี้แจงให้เป็นที่ต้องแท้ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมาธิการ): ในการที่แยกพระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายครูออกจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้นก็โดยที่ได้เป็นที่ร้อง ของฝ่ายครูและกระทรวงศึกษาธิการตลอดมาว่าระเบียบการที่จะทำให้ ก. พ. ควบคุมข้าราชการฝ่ายครูนี้ได้มีการขลุกขลักหลายประการเกี่ยวกับการแต่งตั้ง การบรรจุ การถอดถอน การเลื่อนชั้นหรือการออกจากราชการ เพราะฉะนั้นในครั้งต่อมาในครั้งรัฐบาลนายควงฯ

จึงได้เสนอพระราชบัญญัติขึ้นมาอีกฉบับหนึ่งเรียกว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายครู พ.ศ. ๒๔๘๘ ในพระราชบัญญัติ นั้น ได้โอนอำนาจและหน้าที่ของ ก.พ. บางส่วน ให้มาเป็นหน้าที่ของ ก.ค. ในกระทรวงศึกษาธิการซึ่งจะเห็นได้ว่าในทางปฏิบัติ นั้นก็ยังคงมีขึ้นบ้างแต่ในการที่จะให้ ก.พ. ควบคุมข้าราชการฝ่ายครูในบางส่วนซึ่งเป็นการสัทหั่นอยู่ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายครูนั้นจะเห็นได้ว่า ข้าราชการ ฝ่ายครู การนั้นก็ยังคงสังกัดอยู่กับ ก.พ. อยู่ แต่ข้าราชการครูนั้นยังคง อยู่ในสังกัดครู เพราะฉะนั้นจึงยังเป็นการสัทหั่นกันอยู่จึงเห็นว่าควรรวมกันอยู่เสียในพระราชบัญญัติเดียวกัน คือให้ฝ่ายธุรการและวิชาการอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.พ. อันเดียวกันเพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงแยก ออก เป็น ข้าราชการ ธุรการ อีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งแยกกันทั้งนี้โดยเห็นว่าในเรื่องครูนั้นได้มีปริมาณมากมายโดยเฉพาะครูการ ประถมศึกษานั้น ได้มีจำนวนถึง ๖ หมื่นกว่า ซึ่งการเข้าและการออกนั้นได้เป็นที่ยุ่งยากอยู่ และเพื่อจะได้ยกฐานะ ของครูการประถมศึกษาให้เป็น ข้าราชการครูสามัญส่วนผู้ที่ไม่สามารถจะ

ยกฐานะขึ้นเป็นข้าราชการครูสามัญได้ก็
 ยังให้คงเป็นครูวิสามัญต่อไปในการที่ยก
 ฐานะพวกเหล่านั้นก็คงเป็นข้าราชการซึ่ง
 มีครูประจำบาลมีจำนวน ประมาณ ๓
 หมื่นคน ได้มีฐานะเป็นข้าราชการพล-
 เรือ่นได้เป็นอย่างดีเกี่ยวกับข้าราชการ
 พลเรือนทั้งสิ้น การบรรจุการแต่งตั้ง การ
 ถอดถอนอาศัยความรวดเร็วบางประการ
 ต่างหากจากข้าราชการธรรมดา เพราะ
 ว่าครูนั้นขาดไม่ได้เพราะเกี่ยวกับจะต้อง
 สอนนักเรียน เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้
 ประมวลเข้ามาอยู่ในพระราชบัญญัติ อีก
 ฉบับหนึ่งต่างหากเช่นนี้แล้วก็จะทำให้
 การบรรจุ การแต่งตั้งการถอดถอนได้
 เหมาะสมยิ่งขึ้น และโดยเฉพาะการ
 บังคับบัญชาเราแบ่งออกเป็น ๒ สายคือ
 สายธุรการก็อยู่ในอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ
 ที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน แต่ทางสา
 วิชาการศึกษาการ บังคับบัญชาก็ให้เป็นไปทาง
 ตำแหน่งวิชาการไม่ให้พัวพันกัน แต่ในส่วน
 ภูมิภาคเราให้ข้าหลวงประจำจังหวัดและ
 นายอำเภอ ในการ ปกครองบังคับบัญชา
 ข้าราชการของกระทรวงศึกษาธิการ ใน
 ส่วน นั้นด้วย แต่ในทางวิชาการนั้น
 ข้าหลวงประจำจังหวัดก็ นายอำเภอ
 ก็ก็ได้แยกออกไปต่างหากซึ่งเราเห็น

ว่าในทางวิชาการ ไม่ให้เข้าไปเกี่ยว ข้อง
 กันเว้นเรื่องจะร้ายแรงเข้ามาถึง ก.พ.จ
 วัตหรือ อ.ก. พ. แล้วแต่กรณี

พล.ท. มังกร พรหมโยธี :
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เพิ่งแจกเมื่อเข้า
 มาประชุมเพราะฉะนั้นเมื่อมีถึง ๑๐๐ กว่า
 มาตรา และยังมีบัญชีต่อท้ายพระราช
 บัญญัติอีกซึ่งเข้าใจว่าสมาชิกคง ไม่เข้า
 ใจและข้าพเจ้าก็ไม่ยอมอ่านเพราะไม่เข้า
 ใจ และพระราชบัญญัตินี้ส่วน สำคัญที่
 รัฐมนตรี เจ้ากระทรวงเจ้าของเรื่องไม่
 ได้มาชี้แจง ประการที่ ๓ พระบัญญัติ
 นี้เป็นพระราชบัญญัติชุด ซึ่งออกพร้อม
 กันทั้ง ๔ ฉบับ และท่านนายกรัฐมนตรี
 ก็ได้แถลงแล้วว่าอาจจะเป็นสมัยประชุม
 คราวหน้าเมื่อเช่นนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควร
 จะเลื่อนไปพิจารณาในคราว ประชุม
 คราวหน้า เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติ
 ว่าจะเลื่อน ไปพิจารณาคาวหน้าหรือไม่
 มีสมาชิกรับรอง

ประธานพฤษสภา : มีผู้เสนอ
 ให้เลื่อนการพิจารณาพระราชบัญญัตินี้ไป
 คราวหน้าขอความเห็นที่ประชุม ผู้ใดเห็น
 ควรเลื่อนการพิจารณา ขอให้ไปร่ายมือขึ้น
 มีสมาชิกรายมือเป็นส่วนมาก
 ประธานพฤษสภา : ผู้ใดไม่

เห็นด้วย เห็นควรพิจารณาเดี๋ยวนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานพฤษสภา : เป็นอันว่าเลื่อนไปคราวหน้า ในพระราชบัญญัติที่แจกนี้ยังมีคลาดเคลื่อนอยู่ นึกหนึ่งขอเชิญเลขาธิการได้ชี้แจงให้ทราบ

เลขาธิการรัฐสภา : สำหรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนขอได้โปรดพลิกไปหน้า ๑๗ ตามร่างที่แจกถึงหน้าที่ ๗ มาตรา ๗๐ ขอโปรดดูที่วรรคท้ายวรรค ๒ ของมาตรา ๗๐ ที่มีข้อความว่า “ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า จะให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการในระหว่างพิจารณาสอบสวนจะเป็นการเสียหายแก่ราชการก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการ” ตอนนี้มีมีการคลาดเคลื่อนขอให้แก้คำว่า “ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่า จะให้อยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างพิจารณาหรือสอบสวนจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ” ออกแล้วเติมคำว่า “ได้” เข้าไปยังคำว่า “สั่งพักราชการ” คงเหลือข้อความในวรรคนี้เพียงว่า “ก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการได้”

นายประทุม รมยานนท์ : ข้าพเจ้าเข้าใจว่าพระราชบัญญัติทุกฉบับ

ที่ส่งมายังพฤษสภาจะต้องส่งกลับไปสภาผู้แทนภายใน ๓๐ วัน แต่โดยเฉพาะพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนจะต้องพิจารณานานแล้วจะเป็นปัญหาอยากจะเรียนถามว่านับวันกันอย่างไร

ประธานพฤษสภา : นับวันในสมัยประชุมระหว่างที่มีระหว่างนั้นไม่นับแล้วก็จะได้ขอให้มีการประชุมกรรมการนอกสมัยประชุมด้วย

นายประทุม รมยานนท์ : ข้าพเจ้าก็คิดว่าจะเป็นปัญหานับวันในสมัยประชุมหรือนอกสมัยประชุมรัฐธรรมนูญไม่ได้กล่าวไว้จะต้องไปตีความกันเสียแล้ว และอีกประการหนึ่งกรรมการจะพิจารณานอกสมัยประชุมสภาจะต้องขออนุมัติเสียก่อนด้วย

ประธานพฤษสภา : รัฐธรรมนูญมาตรา ๕๔ วรรคสอง “กำหนดกติกาล่วงในวรรคก่อน ให้หมายถึงวันในสมัยประชุมและให้เริ่มนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินั้นได้มาถึงพฤษสภา”

หมกระเบียบวาระประชุมแล้วขอเลิกประชุม
เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา.

๑๓๓๓

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

หลวงอรรถกถยานวินิจ
แก้ว สิงหะคเชนทร์
สิริ ชาคินันท์
ทัน พรหมพิทักษ์
ผูก ปาลธรรมี
เขียน กาญจนพันธ์
หลวงประสิทธิ์นรกรรม

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

ชลอ อินทร
อาจันต์ อธิवास
อรุณ โอปรัสคัม
วิชัย ธีรชาติ
มาณเพ มณีโชติ
ประเคิม แท่งเพชร

ไพโรจน์ ชัยนาม
รักษาการเลขาธิการวุฒิสภา

พลเรือตรี ก.ป. ศรยุทธเสนี
ประธานวุฒิสภา

